

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: BArcly: 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 164. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 9-го ВЕРЕСНЯ 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, SEPTEMBER 9, 1969 No. 164. VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Понеділок, 8 вересня 1969

В АМЕРИЦІ

ФАХІВЦІ СУМНІВАЮТЬСЯ, чи стейти будуть здібні здійснювати програму „нового федералізму", про яку недавно говорив президент Ніксон на Конференції Губернаторів в Колорадо Спрінгс. І демократи й республіканці прихильно поставилися до програми Ніксона, щоб стейтові та міські уряди мали більші права та вирішували важливі справи, які тепер вирішує федеральний Уряд. Конгресовий спеціяліст від „нового федералізму" сенатор зі стейту Мейн Едмунд Москі заявив, що натрапляє на труднощі й головна частина цього пляну — розподіл федерального податку між окремі стейти.

ЄДИНИЙ В СВІТІ БОЙОВИЙ КОРАБЕЛЬ 58,000 тоновий „Ню Джерзі" відплив на склад кораблів, що їх не вживається в бойових діях модерного часу. Він статтиме в порті Бремертон, Вашингтон. Він був „на фронті" у В'єтнамі впродовж 120 днів, де вистріляв 12 мільйонів фунтів стрілен на ворожі позиції, знищивши або пошкодивши 964 ворожі бункри. Під час побуту на фронті корабля „Ню Джерзі" велася дискусія, чи варт користати з цього бойового велетня в теперішній війні. Активізація „Ню Джерзі", що сталася в квітні 1968 року, та використування активности цього корабля коштувало 45 мільйонів дол. Перемогла думка секретаря оборони Мелвіна Лерда, і „Ню Джерзі" відплив до резерви.

НОВА ДЕМОКРАТИЧНА КОАЛІЦІЯ плянує Крайову Конференцію в Чикаго в днях 21-24 листопада ц. р. Ця демократична група складається з прихильників сенатора демократа з Міннесоти Юджіна МекКарті та з прихильників покійного сенатора демократа з Ню Йорку Роберта Ф. Кеннеді. На цій конференції мають займатися реформою партії. Головну промову має виголосити на цій конференції сенатор Гарольд Гюз з Айови. Комітет цієї групи схвалив резолюцію, в якій домагаються, щоб Америка працювала в справі миру, і щоб президент Ніксон забрав американські війська з В'єтнаму.

БОСТОНСЬКА ФІРМА „КЕМБРІДЖ РІСЕРДЖ" перевела дводенні тести з тим автом, в якому втопилася секретарка Мері Джо Копечне 18-го липня, їдучи з сенатором Едвардом М. Кеннеді. Представник цієї фірми заявив, що висліди тестів мають адвокати сенатора Кеннеді. Авто Кеннеді наповнювали водою, ставили його в такій позиції, в якій воно було в ставі, бо хотіли ствердити, як довго могла жити панна Копечне в авті, з якого вдалося видістатися сенаторові. Стверджували, як швидко вода могла витиснути повітря з авта, і чи виникали повітряні бульки в задній частині авта. Фотографували дно ставу, куди впало було авто.

ОПИТУВАННЯ ВИЯВЛЮЮТЬ, ЩО 40 відсотків опитуваних в останньому році зменшили число викурюваних цигарок. Опитування переводив Інститут Публічної опінії д-ра Геллупа. Згідно з цими опитуваннями 64 відсотки курців викурюють денно по одній пачці цигарок. 71 відсоток опитуваних дорослих курців думають, що куріння спричиняє пістряка легенів. 10 років тому тільки 44 відсотки курців так думали. 60 відсотків опитуваних уважають, що куріння спричиняє недугу серця. 10 років тому так думали 38 відсотків. Ті курці, які вірять в те, що куріння спричиняє недугу серця і пістряка легенів заявляли, що вони хотіли б припинити куріння, але не можуть цього зробити. Були й такі, що казали, що не „хочуть" припинити куріння.

У СВІТІ

У НАЙРОБІ В КЕНІЇ ВІДБУДЕТЬСЯ суд над 32-річним чорним автохтоном, якому закидають вбивство 5 липня ц. р. міністра фінансів Тому Мбою. Нема ні одного свідка, який пізнав би вбивника, але знайдено в помешканні арештованого револьвер, з якого буцім-то вистрілено смертельну кулю, як теж знайшовся свідок, перед яким арештований відгрожувався, що вб'є того міністра. Розправа триватиме два тижні, прокуратор покличе 50 свідків.

НА ТЕРИТОРІЇ ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ НЕМА складів американської бактеріологічної зброї, зате є чотири магазини хемічної зброї, себто отруйливих газів — ствердив західньо - німецький міністер закордонних справ Віллі Брандт. Коли б ЗСА вирішили забрати геть ті магазини отруйливих газів, то уряд Західньої Німеччини був би дуже радий — дипломатично заявив він, потвердивши таким чином, що в цій справі ведуться розмови між ЗСА і Західньою Німеччиною.

В ЄРУСАЛИМІ ПЕРЕДАВАТИМУТЬ на телевізії судову розправу проти австралійського громадянина Майкела Деніса Вілліяма Рогена, якому закидають підпалення мусулманської святині Аль Акса 21 серпня ц. р. Ізраїльські власті хочуть протидіяти арабській пропаганді передачею тієї розправи через телевізію, щоб опрокинути арабські закиди, що Ізраїль винуватий у тій пожежі.

У СТОЛИЦІ ТАЇ (СІЯМУ) БАНҐКОКУ ВІДБУЛАСЯ 75-хвилинна розмова американського амбасадора Лінарда Унгера й таїського міністра закордонних справ Таната Хомана, яка започаткує серію нарад про ступневе виведення американських військ у Таї. ЗСА мають там 6 летунських баз, а всіх американських військовиків у Таї є 48.000. У проголошеному спільному комунікаті сказано, що американські війська у Таї мають охороняти життя американців і альянтів, які заанґажовані у В'єтнамській війні. Загально сумніваються, щоб можна було небавком відкликати з Таї (Сіяму) понад півмільйона американських сили.

ПОМЕР ПРОВІДНИК РЕСПУБЛІКАНЦІВ В СЕНАТІ, ВЕЛИКИЙ ПРИЯТЕЛЬ УКРАЇНЦІВ ЕВЕРЕТТ ДІРКСЕН

Вашингтон. — 7-го вересня в шпиталі Волтера Ріда у віці 73-ох років помер провідник республіканців в Сенаті, великий приятель українців, який, завдяки покійному вже нашому провідному громадянинові Іванові Душанському, пильно причинився до схвалення закону про побудову пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні, сенатор Еверетт МекКінлі Дірксен. Іллинойський сенатор в суботу дня 2-го вересня перебув операцію пістряка легенів. Лікарі твердили, що зоперували йому всю ту частину легенів, яка була зайнята пістряком, і не сподівалися, щоб була потрібна друга операція. Та в неділю 7-го вересня пацієнт помер на кардіякове недомагання, яке внеможливило його віддихання. Всі зусилля лікарів врятувати життя сенатора не вдалися, він помер в присутності найближчої родини: дружини, доньки та зятя сенатора з Теннессі Говарда Г. Бейкера. 42 республіканські сенатори на зборах виберуть нового провідника, покищо функції провідника виконуватиме сенатор із Пенсилвенії Гю Скотт, асистент Дірксена, голова Республіканської Конференції сенаторка Маргарет Чейс Смит із Мейну; голова Республіканського Політичного Комітету Гордон Еллот із Колорадо. Іллинойський губернатор напевно наймено на місце сенатора Дірксена якогось республіканця на становище сенатора. Сенатор Дірксен буде похоронений в місті Пекіні, Іллиной, де він був народився. Членом Палати Репрезентантів Дірксен став в 1933 році. В 1950 році конгресмен Дірксен був вибраний на сенатора, а провідником сенаторів

Сенатор Еверетт МекКінлі Дірксен

Республіканської Партії став в 1959 році. Президент Ніксон назвав покійного сенатора великим американцем та щирим особистим приятелем від часу, коли він 22 роки тому ввійшов до Конгресу. Віце-президент С. Еґню заявив, що країна втратила визначного законодавця, а колеги в Конгресі важливого дорадника і приятеля. Провідник демократичної більшости сенатор Майк Менсфілд сказав: „Для мене це є велика особиста втрата. Він був правдивим професіоналом, який викладав свої карти на стіл". З найвищим признанням згадують Покійного й інші визначні політики. Українці глибоко відчувають втрату цього свого видатного пікуна і оборонця та приятеля і мають всі причини на те, щоб назавжди зберегти по ньому вдячну пам'ять.

Терористи звільнили в Бразилії викраденого амбасадора Елбріка

Ріо де Женейро. — 7-го вересня по полудні терористи звільнили американського амбасадора С. Бирка Елбріка, якого викрали були 4-го вересня на вулиці в Ріо де Женейро та завезли в невідоме місце, жадаючи за звільнення 15-ох політичних в'язнів, прізвища яких вони подали бразилійському урядові. 61-річний амбасадор прибув таксівкою до своєї резиденції. Він висловив вдоволення, що знаходиться на волі, і що терористи дотримали слова та його звільнили. Бразилійський уряд звільнив із в'язниці 15-ох політичних в'язнів та відвіз їх до Мехіко, де вони дістали право азилю. Амбасадор Елбрік мав малий бандаж на лиці, бо його вдарив був терорист пістолею, коли він не хотів пересідати до іншого авта. Амбасадор мав рану на голові, заявив представник амбасади. Терористи належать до підривного руху, який називається „М. Р. 8", що означає „Революційний Рух", а число „8" означає дату смерти комуністичного ватажка Ернеста Че Гевари, якого застрелено в Болівії 8-го жовтня 1967-го року. Бразилійський уряд мусів скапітулювати перед терористами, щоб свідчить про те, що немає дійсної безпеки в тій країні. Амбасадор Елбрік і державний секретар Вілліям П. Роджерс дякували бразилійському урядові за те, що на першому місці поставив справу звільнення амбасадора, відклавши на бік всякі інші міркування.

Лондонська преса намагається розв'язати неясну справу Владислава Давиденка

Лондон (Р.В.). — Лондонська газета з 4 вересня ц. р. подала інформації про ще одного совєтського громадянина, який „вибрав волю". Є ним Владислав Давиденко, 30-літній „українець", який останнім часом проживав у Ленінграді і там вчився на дентиста. Історія, яку він про себе оповідає, досить неясна. За його словами він є членом Вільної Республіканської Партії Росії, підпільної організації, яка має своїх членів по всьому СССР. Організація ця має у своєму членстві інтелектуалів і звичайних громадян. Із заяви Давиденка, що він не має ніяких зв'язків із еміграційною російською НТС, виходило б що його організація є чимось іншим, різним від НТС. Про свою втечу на захід Давиденко розповідає таке:

Він приїхав до Ліверпулю на совєтському кораблі, з якого він утік, а корабель його відплив до Ленінграду 23 серпня. Що він робив і де перебував від того дня до 3 вересня не відомо. В середу, 3 вересня, він прийшов до ресторану в Ліверпулі, що його власником є господаревець Джордже Каракусевіч і попросив про розмову з кимось, хто знає російську мову.

Каракусевіч, який по-російськи довідався від Давиденка, що він хоче бачитись з Кузнецовом, совєтським письменником, який при кінці липня ц. р. „вибрав волю" в Англії, повідомив про це представників „Дейлі Телеграф" у Ліверпулі, які заопікувались Давиденком та перевезли його до Лондону, де він має намір просити власті про дозвіл перебути кілька днів в Англії. Що він робитиме потім, не сказав.

(Закінчення на стор 6-ій)

ЕКЗЕКУТИВА І РАДА ДИРЕКТОРІВ УККА ВІДБУЛИ ПЕРЕДКОНҐРЕСОВІ НАРАДИ

Ню Йорк. — Минулої п'ятниці, 5-го вересня вечером, тут у приміщеннях НТШ відбулося чергове засідання Екзекутиви Українського Конгресового Комітету Америки, а в суботу, 6-го вересня, впродовж дня в приміщеннях готелю Коммодор відбулося зібрання Ради Директорів цієї найвищої репрезентації американських українців. Головним предметом обидвох нарад, крім звітування, були справи, зв'язані з підготовою та відбуттям скликаного на жовтень цього року Десятого Конгресу Американських Українців. Зокрема намічено цілий ряд комісій, включно з номінаційно-виборчою, що мають працювати під час Конгресу. Звідомлення з цих нарад будуть надруковані в черговому числі „Свободи".

УКРАЇНЦІ МЮНХЕНУ ВІТАЛИ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КАРДИНАЛА ЙОСИФА СЛІПОГО

Мюнхен (Укр. Інф. Бюро). — До Мюнхену завітав 29 серпня ц.р. Кардинал Йосиф Сліпий, Верховний Архиєпископ Української Католицької Церкви. Високого Гостя привітала численна громада українців перед єпископською резиденцією. Апостольський Екзарх єпископ Платон Корниляк привітав зверхника Української Католицької Церкви. Від української спільноти в Німеччині виступив з привітальною промовою голова Центрального Представництва Української Еміграції мгр. А. Мельник, а українські діти Мюнхену проскандували вітальну рецитацію, складену на честь кардинала Йосифа. Після цього кардинал Йосиф відправив у каплиці Апостольської Екзархії молебень у сослуженні єпископів Іоакима Сеґеді та Платона Корниляка. В часі молебня кардинал Йосиф промовив до вірних, закликаючи увесь український народ до єдности. 30 серпня ц.р. Верховний Архиєпископ кардинал Йосиф Сліпий прийняв на авдієнції представників Державного Центру УНР в екзилі. До складу делегації належали голова Української Національної Ради Я. Маковецький, голова Виконавчого Органу УНРади С. Довгаль та керівник ресорту внутрішніх справ ВО УНРади Т. Леонтій. Від імени Державного Центру УНР та президента УНР вітав кардинала Йосифа голова Української Національної Ради Я. Маковецький, вітаючи в особі Високого Гостя не тільки Митрополита і найвищого достойника Української Католицької Церкви, але й четвертого в українській історії кардинала, незламного борця за Христову віру і права українського народу. Кардинал Йосиф подякував делегації за привітання, провів з нею розмови на актуальні теми та поблагословив діяльність Державного Центру УНР та привітав президента УНР в екзилі М. Лівицького. 30-го серпня Президія ЦПУЕН влаштувала на честь кардинала Йосифа урочисте прийняття, в якому взяли участь ієрархи Української Католицької Церкви та представники українських громадських і політичних організацій, що мають свій осідок в Німеччині. В часі прийняття до присутніх промовляли Екзарх Німеччини кардинал Йозеф Дедфнер, Екзарх Української Католицької Церкви на Німеччині єпископ Платон Корниляк, протопресвітер Палладій Дубицький від Української Автокефальної Православної Церкви, як також і голова Центрального Представництва Української Еміграції. 31-го серпня кардинал Йосиф Сліпий у сослуженні єпископів і духовенства та в асисті кардинала Йозефа Дедфнера відправив урочисту Службу Божу в мюнхенській катедрі Фравенкірхе. Під час Служби Божої Верховний Архиєпископ промовив до численних вірних українців і німців, що виповнили простору катедру, українською та німецькою мовами. Цього ж дня ввечері відбувся в концертній залі Мюнхену „Геркулесзаль" величавий концерт на честь Верховного Архиєпископа кардинала Йосифа Сліпого. В усіх імпрезах брали участь представники Державного Центру УНР.

Південний В'єтнам відкидає перемир'я з приводу смерти Го Чі Міня

Сайгон. — Президент Південного В'єтнаму Нгуєн Ван Тієу заявив, що його уряд не приймає комуністичної пропозиції, щоб від понеділка 8-го вересня до середи 10 ц. м. припинити всі воєнні дії з приводу смерти північно-в'єтнамського президента Го Чі Міня, бо до цього часу комуністи ні разу не зберігали перемир'я, навіть тоді, коли самі пропонували його. З американського боку заявлено, що президент Ніксон нарджується в цій справі з своїми найближчими співробітниками і стоїть у контакті з командантом американських військ у В'єтнамі, генералом Крейтоном Абрамсом, але що за дотеперішньою традицією американці постановили до рішень і тактики південних в'єтнамців. Шанси триденного воєнного перемир'я зменшились особливо тому, що безпосередньо перед проголошенням комуністами датою комуністи обстрілювали цілий ряд місцевостей і різні військові об'єкти мінометами та вели інші зачіпні воєнні операції. Тим часом до Ганою прибув совєтський прем'єр Алексей Косиґін на чолі офіційної делеґації на похорон Го Чі Міня. Комуно-китайський прем'єр Чу Ен-лай, який приїхав був до Ганою безпосередньо після отримання вістки про смерть Го Гі Міня, виїхав відтіль ще в минулу п'ятницю і вернувся до Пейпінгу, що — очевидячки — не потребувати стрінутися з Косиґіном. Китайські комуністичні „вожді" гуртом явилися в північно-в'єтнамській амбасаді в Пейпінгу на тамошній жалібній маніфестації. Забальзамоване тіло Го Чі Міня виставлено на центральній площі в Ганою і десятки тисяч мешканців Північного В'єтнаму мовчки дефілюють перед домовиною. Верхівка комуністичної партії В'єтнаму проголосила комунікат із пламенною заявою, що буде продовжувати боротьба за „визволення" та об'єднання цілого В'єтнаму, поки не стане на в'єтнамській землі ні одного американського вояка і поки не провалиться сайгонський „лакейський" режим. Подібну заяву проголосив південно-в'єтнамський „уряд".

ЗАВЕРШУЮТЬСЯ ФОРМАЛЬНОСТІ ДЛЯ БУДОВИ НОВИХ ПРИМІЩЕНЬ УНС В ДЖЕРЗІ СИТІ

Джерзі Сіті. — Саме тепер переходить останню перевірку проєкти контрактів із домовлене вже придбання відповідної площі та приготування проєктів будови нових репрезентативних приміщень для Головної Канцелярії Українського Народного Союзу та в-ва „Свобода" в Джерзі Сіті — інформував головний предсідник Йосип Лисогір членів Головного Екзекутивного Комітету УНС під час чергових його нарад, що відбулися тут минулої п'ятниці, 5-го вересня. В нарадах, якими проводив п. Й. Лисогір, крім нього взяли участь усі члени Головного Екзекутивного Комітету: заступники головного предсідника інж. Степан Куропась і пані Марія Душник, заступник головного предсідника і директор Канадійської Канцелярії УНС Богдан Зорич, заступник гол. предсідника і керівник Рекордового Відділу Володимир Сохан, головний секретар та керівник організаційного відділу д-р Ярослав Падох і головний касир дир. Петро Пуцило, як також гол. редактор Антін Драган.

Гол. касир П. Пуцило: Майно УНСоюзу переступило 35 мільйонів доларів

Наради, після їх відкриття, започатковано звітом головного касира дир. Петра Пуцила, який ствердив, що майно УНСоюзу з кінцем липня ц. р. виносило вже $ 35,267,480.59. Поінформувавши Екзекутиву про нові інвестиції союзового майна від останніх її нарад, звітодавець подав загальні прибутки до каси УНСоюзу за перших шість місяців цього року. Найбільша сума, бо $ 1,450,000.00 вплинула із членських вкладок. Прибутки з відсотків від бондів виносили $532,484.00, а з відсотків від гіпотечних позичок — $ 244,982.00. Разом усі прибутки, включно з видавництвом та оселею „Союзівка", виносили за перше півріччя $ 2,602,591. Інвестиції в тому ж часі у вартісних паперах, гіпотечних позичках, позичках на членські грамоти і подібне виносили $ 2,227,378.00. На закінчення свого звіту дир. Пуцило порівняв деякі позиції видатків із позиціями схваленого бюджету, стверджуючи, що в деяких випадках бюджет переступлено вже за пів року, що вимагає відповідної ревізії видатків або бюджету.

Гол. секретар д-р Я. Падох: 2,771 нових членів за вісім місяців

Організаційний звіт склав керівник Організаційного Відділу д-р Ярослав Падох, ствердивши на початку, що за вісім місяців цього року УНСоюз придбав 2,771 члена, себто на 295 членів більше, як в такому самому часі попереднього 1968-го року. Проте, в цьому році також втрати в членах були більші і покривши ці втрати новозорганізованими членами, УНСоюз збільшився на 101 членів. З кінцем 1968 року загальна кількість членів УНСоюзу виносила 88,265, а з кінцем липня ц. р. 88,366. Зважививши на те, що впродовж цілого минулого року УНСоюз здобув 3,872 нові члени та що цього року для організаційної праці залишилося ще чотири місяці інтенсивної організаційної не тільки ювілейної, але й нередконвенційної кампанії, звітодавець передбачає в цьому році кращі організаційні успіхи, як у минулому році. Вдальшому д-р Падох назвав найуспішніших організаторів: В. Дідюка, який здобув у цьому році 163 членів. Е. Репету — 108 членів, С. Гавриша — 57 членів та

(Закінчення на стор. 5-ій)

Треба побачити, щоб повірити...

Під час відвідин в Головній Канцелярії УНС стоять (зліва): головний секретар д-р Ярослав Падох, гол. касир дир. Петро Пуцило, д-р Ахіль Хрептовський, гол. предсідник Йосип Лисогір, заступник гол. предсідника Володимир Сохан і ред. А. Драган.

Джерзі Сіті. — „Треба побачити, щоб повірити" — це був короткий, але багатомовний коментар д-ра Ахіля Хрептовського, відомого нашого лікаря та громадянина і, зокрема спорового ентузіяста з Чикаго, на устатку кування і праці Головної Канцелярії Українського Народного Союзу і в-ва „Свобода" після, як він з цим познайомився. Д-р Хрептовський вже 20 років живе і працює в Америці, але щойно минулого четверга, 4-го вересня, мав уперше нагоду відвідати цю найстаршу українську установу в Новому Світі, якої він — до речі — вже давно і разом з родиною є членом. Від багатьох років д-р А. Хрептовський разом з родиною проводить свої вакації на Союзівці, але щойно цього року рішив вжити нагоди та ближче познайомитись зі східньою Америки. Побачивши в Головній Канцелярії УНС затруднених екзекутивних урядовців та працівників, познайомившись з електронічними машинами, що виступають найбільш скомплікованої обчислення, побачивши в „Свободі" при праці шість лінотипів, одну газетну і одну книжкову друкарські преси, завтоматизовану експедицію, познайомившись з книгарнею, адміністрацією й справді заваленою книжками і газетами та журналами редакцією, д-р Хрептовський коротко заявив, що був би ніколи не повірив у це все, якби сам не побачив. В розмовах з екзекутивними урядовцями та редакторами, між якими д-р Хрептовський мав давніх приятелів і знайомих, обговорено й багато актуальних наших громадських, культурних і політичних проблем.

УСК здобув перемогу 5-2 у міжнародних футбольних змаганнях з ЮМСК Бермюди

Асторія, Н.Й. — Футбольна дружина Українського Спортового Клюбу з Ню Йорку перемогла 5:2 гостей з Бермюди, дружину ЮМСК у міжнародних товариських змаганнях, які відбулися на грищі Айнтрахт Овал минулої неділі, 7-го вересня. Вже в першій півгрі вів УСК з рахунком 2:0. Ворота для УСК-у стрілили: Мфум, Олексів, Марвін 2 і одні самовбивчі ворота.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вашинґтон – Москва – Пейпінґ

„Коли ви маєте двох ворогів, то завжди краще, коли вони один з одним обмінюються пострілами, ніж стоять об'єднаним фронтом проти вас", — твердить професор політичних наук Мессачузетського Технологічного Інституту Вілліям Ґріффіт, автор кількох книжок про СССР і Китай. Він слушно підкреслює, що ті обидві держави є експансивними імперіялістичними державами, однаково ворожими до З'єднаних Стейтів: Пейпінґ хоче стати керівною потугою в Азії, вимазавши там усі впливи й значення Америки, а Москва змагає до поширення своїх впливів в Европі й на Близькому Сході коштом Америки. Він поділяє погляди офіційних керівних кіл західнього світу, які ставляться з недовір'ям до взаємних совєтсько - китайських погроз. Захід сподівається радше затяжної холодної війни між Москвою і Пейпінґом та спорадичних прикордонних сутичок, аніж великої війни між ними, яка кожній із них може принести велику руїну і великі несподіванки.

Непримиренним ворогом московських „ревізіоністів" є Мао Тсе-тунґ. Але він не вічний, і його наступники можуть стати податливішими для розмов з кремлівськими володарями, особливо, коли й у Кремлі прийдуть інші люди. Китайці — комуністи і націоналісти — мають рацію, що царська Росія загарбала у минулому сторіччі великі азійські простори, заселені племенами монгольської раси, використавши тодішню слобість Китаю. Китайці не погоджуються з азійськими кордонами СССР, що їх вперше оспорював Сун Ят-сен у 1923 році. Але китайський експансіонізм звернений тепер радше на південь і південний схід, як на північ і захід. Пейпінґські володарі напевне здають собі справу з мілітарної, зокрема ядрової, сили СССР. І хоч Мао Тсе-тунґові приписують цинічний вислів, що коли в атомовій війні згине 300 мільйонів китайців, все ж залишиться їх ще 400 мільйонів, то це — пропаґандивна фраза, а не державницька заява.

Совєтсько - китайські воєнні алярми породжують пресову сенсацію, але й не більше. Покищо користь з тієї напруженої ситуації та, що Москва „на всякий випадок", завжди побоюючись двофронтової війни, припинила свої провокації супроти Берліну й Західньої Німеччини і говорить про „співіснування" з ЗСА. Але при тому далі підсилює арабсько - ізраїльську ворожнечу і дає масову допомогу в'єтнамським комуністам. Ворогом число 1 залишається для Америки Москва.

Незмінне „нєт"

Після безоглядного червоного терору і тюремної задухи в СССР у роках сталінщини, „колективне керівництво", потім Хрущов, а за ним спочатку і Брежнєв рятували мертвіючу імперію різними реформами. Хрущов випустив частину політв'язнів, дозволив розпочати експеримент з економікою: заводи й фабрики мали б працювати, враховуючи „матеріяльне зацікавлення" трудящих, більше достосовуватись до вимог ринку. ЦК КПСС приобіцяв змученим колгоспникам навіть пенсію на старість... Але й такі реформи здалися сучасному ЦК КПСС небезпечними. Одна за другою були вони зліквідовані. Як свідчить поновно запроторений до кацету в Мордовії Анатоль Марченко, совєтські кацети переповнені молоддю, тюрми напаковані людьми різних національностей. У так зв. державі УССР Москва навіть кілька формально окремих „міністерств" перетворила на „союзно - республіканські". Запроваджений десять років тому Хрущовим валуєвського типу закон про „добровільний вибір мови" у шкільництві діє тепер з особливою русифікаторською силою.

Москва відповідає все тим же імперським „нєт" на все: на самогубство в Києві колишнього вояка УПА сл. п. Василя Макуха, що підпалив себе з вигуком „Хай живе вільна Україна!"; на вимоги чехів і словаків залишити їх у спокої; на вимогу італійської та кількох інших комуністичних партій випустити з тюрем письменників; на домагання поліпшити економічний стан працюючих, забезпечити пенсіями старих колгоспників, підвищити пенсії для скалічених під час другої світової війни вояків; дати змогу молитись людям, які вірять у Творця.

Тепер до тисяча й одного московського „нєт" долучилося ще одно, відносно комуністичного Китаю. У „Правді" з 28 серпня Москва заявила в котрий то раз „нєт" на домагання Китаю повернути йому загарбані царською Росією території.

Совєтська Росія, як колоніяльно - імперіялістична потуга, продовжує твердити своє ретроградне „нєт", заперечуючи елементарні вимоги живого життя, яке не будується на запереченнях.

ПІСЛЯ ДЕВАЛЬВАЦІЇ ФРАНКА

Франція, в дорозі.—Париж і всі великі міста цієї країни порожніють у серпні. Це місяць відпусток. Хто може й хоче, рветься в гори, до моря, щоб прожити цей місяць без турбот. Фабрики замикають свої брами, бо директори й робітники повиїздили на відпочинок. Автомобільна індустрія Франції високо розвинена, шляхи переповнені автомандрівниками. Тому в серпні тут більше нещасливих випадків, як в інших місяцях року.

Хоч рішення про девальвацію франка президент Помпіду та міністер фінансів Жіскар д'Естен прийняли ще 16 липня (про це знали тільки 8 осіб в уряді), здійснення постанови про девальвацію французької валюти перенесено на серпень.

Причина п с и хологічна: мільйони людей на відпочинку просто не схочуть думати, що їхні гроші подешевшали на 12 з половиною відсотків. Навіть коли ця девальвація поведе за собою підвищення цін на споживчі товари, французькі „холерники" (так називали гуцули людей, що приїздили вліті на відпочинок у Карпати) перебудуть місяць серпень, взявши з собою грошей готівкою або при допомозі чекової книжки. Незаможні скоротять час відпустки.

Драматичні події, що сталися у Франції від середини травня 1968 р., показують, на якому непевному ґрунті стоїть сучасне цивілізоване суспільство як в країнах приватної ініціятиви, так і в країнах з системою державного капіталізму, що фальшиво звуться соціялістичними.

Студентські демонстрації в Празі, протести чеських письменників і журналістів та хвилювання робітництва в 1967-68 рр. примусили „сталінську ґвардію" на чолі з Новотним відійти від влади, і сама комуністична партія почала заперечувати систему однопартійної д и к татури. Цей процес розкладу тоталістичного режиму в Чехо-Словаччині спинила тільки аґресія „братніх" комуністичних армій під командою московського „старшого брата".

У Франції до студентства, що протестувало проти перестарілих порядків в університетах, приєдналися в травні 1968 року мільйони робітників, вимагаючи поліпшення умов праці на підприємствах. Робітничий рух у Франції пішов через голови провідників компартії, найбільшої і найліпше зорганізованої політичної групи в цій країні.

Події травня 1968 р. принесли свої овочі пізніше: то був початок кінця влади президента де Ґолля, поставленого на чолі французької республіки в надзвичайних обставинах у травні 1958 року. В грудні 1958 р. за „П'ятої Республіки" проведено девальвацію франка на 18% і вжито енерґійних заходів для стабілізації французької валюти.

Плян господарського розвитку Франції мав значний успіх в перших роках влади де Ґолля, особливо завдяки вкладові американського капіталу у французьку індустрію та через участь Франції в Европейському Спільному Ринку. Експорт французьких товарів значно перевищив імпорт, Франція зібрала великі запаси чужих валют і золота. Це дало надію урядові де Ґолля продукувати атомову зброю і вести окрему міжнародну політику, особливо ж у зносинах з різними комуністичними державами.

Де Ґолль поставився неприхильно до НАТО, бо вважав цю організацію за знаряддя американської політики. Широкі пляни збросння Франції за влади де Ґолля не дали бажаних результатів, але це поглинуло величезні суми грошей. На соціяльні потреби людности коштів не вистачало. Постало велике невдоволення, особливо серед робітництва. Авторитет де Ґолля в народі падав.

Це вийшло наяв 1965 р., коли де Ґолль не міг у першому голосуванні дістати належну більшість, щоб бути вибраним на президентський уряд. Вибух масового невдоволення в травні 1968 р. де Ґолль вирішив погасити підвищенням платень робітникам, проєктом участи робітників у прибутках підприємств і т. д. Це все захитало систему „П'ятої республіки".

Довір'я до франка впало в цілому світі. Заможні люди й банки старалися продати франки за „тверду валюту", особливо за німецькі марки. Само собою, німецькі банки зараз же продавали ці франки у Франції і французька держава мусіла приймати їх, бо інакше світ втратив би довір'я до французьких грошей. Внаслідок цього резерви золота й чужих валют у державному банку Франції швидко вичерпувались. Як стверджено в заяві теперішнього уряду з приводу девальвації франка, запаси золота й валют у державному банку до кінця 1969 року могли б перейти в чужі руки. А ці резерви на початку 1968 р. творили велику суму — коло 6 більйонів долярів.

Здешевленням ф р а н к а французький уряд хоче збільшити експорт товарів своєї країни і таким чином зрівноважити господарську ситуацію. Д е в а л ьвація франка була несподіванкою для всього світу. Знавці фінансової справи вважали, що франк мав бути здешевлений ще в листопаді 1968 р. Але де Ґолль, задля престижу, заявив „ні". Від того часу резерви девіз і золота у Франції катастрофально зменшилися.

Англія після девальвації фунта в 1967 р. збільшила свій експорт до Франції. Тепер цей експорт зменшиться. У Парижі сподіваються, що після виборів до парляменту в Західній Німеччині вартість німецької марки у вересні 1969 р. буде підвищена. Ревальвація марки дасть можливість збільшити експорт французьких товарів у Німеччину.

В колах Европейського

(Закінчення на стор. 5-ій)

К. Крупський

ЩЕ ПРО „ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ"

Першій річниці московської інвазії на Чехо - Словаччину американська преса присвятила немало місця. Її широко обговорювано також в радіо і на телевізії з коментарями про спротив чехів і словаків насильно накиненому цим народам режимові.

Мимоволі п р и гадується аналогічна політична подія в 1956 році у Мадярщині. Тоді американська преса також засуджувала б р утальність Москви, але нині та сумна подія майже пішла в забуття. І тому насувається логічне питання: чи за десяток років не призабудеться й інвазія на Чехо - Словаччину?

І ще одна подія, що пішла в непам'ять. В 1959 р., коли президент Айзенгавер проклямував „Тиждень Поневолених Народів", американська преса широко коментувала цю проклямацію, але минуло десять років і велика частина преси зовсім про неї не згадала.

Тому приємно відмітити рідкісну в цьому році статтю, що була надрукована в щоденнику „Денвер Пост" 19-го липня ц. р. Автором цієї статті п. н. „Це — тихий Тиждень Поневолених Народів" є популярна серед читачів Барбара Ґаддад.

Наводимо важливіші місця з цієї статті:

„Коли президент Ніксон проголосив дні 14-20 липня Тижнем Поневолених Народів, то це його проголошення було подане в „Денвер Пост" у рубриці „Новинки з Вашингтону коротко", навіть без заголовка.

Цікаво, чи Ніксон пам'ятає ту першу проклямацію, проголошену президентом Айзенгавером десять років тому? Це сталося напередодні важливої поїздки Ніксона до Москви в ролі заступника президента. І він тоді так розлютив Нікіту Хрущова, що на американській виставці мешканевих домів у Москві вив'язались з ним відомі „дебати в кухні".

Ті дебати Ніксон включив у свої книжці з 1962 р. як одну з шести важливих криз у його житті: його участь в справі Гісса, його промову в справі „одягового фонду", серцеву атаку Айзенгавера, зустріч з роз'юшеною юрбою в Каракасі і президентську передвиборчу кампанію 1960 року.

17-го липня 1959 р. Конґрес ЗСА ухвалив спільну резолюцію, яка закликала американців до молитви за поневолені народи, а проклямація президента Айзенгавера проголосила третій тиждень липня Тижнем Поневолених Народів, „аж до часу, коли всі ті народи не стануть вільними й незалежними".

Цього року ніяких поневолених країн не вичислено, і увага сенатора Пола Даґлеса, демократа з Іллинойсу, спонзора резолюції, була звернена на невдачу останніх розмов у Женеві в справі проблем холодної війни і, очевидно, на совєтських сателітів.

Хрущов, який тоді подорожував по Польщі, визвірився проти тієї проклямації, вважаючи її за нову протисовєтську кампанію та пряме втручання у внутрішні совєтські справи. Айзенгавер запевнив його, що то не є ніяке втручування.

Сенатор Кеннет Кітінґ, республіканець з Ню Йорку, заявляв, що накращим доказом ефективности проклямації було те злосливе скавуління Хрущова та інших червоних провідників. А редакційна стаття „Денвер Пост" глузувала з совєтського прем'єра, що допоміг зробити для проклямації добру рекляму.

23-го липня, після поновних запевнень Айзенгавера, Ніксон прибув до Москви, щоб відкрити там американську торговельну виставку. Під час привітальних церемоній на летовищі він цитував російські прислів'я і навіть пробував дещо сказати російською мовою, однак совєтські господарі цим не захоплювались.

Карикатурист з „Денвер Посту" представив тоді Ніксона, як заморожений у великому кусні льоду біля літака він каже до Пет: „Твій бавовняний одяг тебе не зогріє". Хрущов, почувши, що прибув Ніксон, зірвався з крісла і заявив: „Нехай він тепер побачить ті поневолені народи!"

Коли Ніксон уперше появився на виставці, якийсь чоловік з натовпу закричав: „Узбеки вільні і ніхто їх не гнобить!" А совєтський міністер сільського господарства зауважив: „Наші люди були заскочені і занепокоєні проклямацією". Ніксон відповів, що американці також не люблять, як хтось називає їх імперіялістами.

До конфронтації з Хрущовим прийшло наступного дня у славному моделеві кухні. Репортери так і не дізналися, чи справа проклямації була порушена раніше, однак, вона була виразною причиною для тих дебатів. Хрущов уже сам пробував був звернути розмову на пральні машини, але спір загострювався.

„Якби ви були в Сенаті ЗСА, — сказав Ніксон, — то вас засудили б за філібастерство (не знаємо, як перекладач переклав це слово). — „Якщо ваші репортери нотують довжину вживаного вами часу, — відпалив Хрущов, — вони побачать, хто говорив довше".

Коли Хрущов перепросив за гостроту свого тону, Ніксон сказав перекладачеві: „Скажіть йому, що то експерти образили мене".

Стільки про перший Тиждень Поневолених Народів. Можна припускати, що Ніксон нині не хотів би провести того тижня в Москві.

Через десять років після того інвазія Чехо - Словаччини лише вказує на те, що совєтська імперія далеко не є монолітом і що націоналізм кидає їй виклик на кожному кроці. І може тому в проклямації Ніксона особливо підкреслюється „бажання національної незалежности в Східній Европі.

(Закінчення на ст. 5-ій)

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редаґує: Д-р Михайло Данилюк

БУРСИТ ПЛЕЧА

Бурсит або по - латинськи „бурсітіс" походить від слова „бурса", що означає капшук, мішечок. У людському тілі є велика кількість цих бурс - капшучків і лежать вони біля суглобів або поміж окремими групами м'язів. Завдання цих бурс — злагіднювати тертя поміж м'язами під час їх руху, невтралізувати тертя та сухість суглобів. Саме поняття бурсит — це запалення одної з таких бурс, часами запалення кількох разом біля одного суглоба.

Бурсит — це, безперечно, ревматичне з а хворювання суглобових мішечків, хоч іноді недуга може початися внаслідок удару, потовчення і т. д. Здебільша людина не пригадує собі, коли пошкоджено якийсь її суглоб, який в певному часі переходить у стан запалення, і дошукуватись цього зайво, бо більшість бурситів і так постає на суто ревматичній базі.

Найчастіший вид бурситу — запальний стан плеча.

Гострий бурсит починається раптово сильним болем у плечі. Цей біль розходиться від плечового суглоба по околиці цілої лопатки, а зокрема променює у верхню частину руки, часами сягаючи аж по долоні. Людині важко повертати руку, майже неможливо підняти її вгору, щоб досягнути долонею голову, або заложити поза спину. Біль постійний, суглоб плеча набряклий і гарячий, дуже болісний при натискуванні на нього. Верхня частина рам'я також болить аж до ліктя. Біль особливо надокучливий уночі, і часто потрібні сильні медикаменти, щоб його вгамувати.

Хронічний бурсит виявляє себе так само, але симптоми починаються п о в ільніше, іноді минає тиждень - два, поки процес розвинеться до постійних болів. Болі звичайно дещо вщухають удень, але повертаються вночі. Плече і рука болять, згодом суглоб плеча стає щораз штивнішим, і, коли запальний процес навіть сам по собі пройде, цей суглоб не має повного радіюса руху. По якомусь часі такий самий стан повторюється, і, коли нема відповідного лікування, кожний наступний приступ запалення з а г острюється. Бурси суглоба перебувають у стані хронічного запалення, стають грубшими, менше елястичними і навіть накопичують у собі вапняні солі, що можна часто побачити на рентґені.

В минулому лікування бурситів було доволі затяжним, але тепер уживається різних методів з великим успіхом. Легші випадки бурситу, коли плече і рука лише поболюють час від часу, але в основному не дають особливих болів, можна лікувати і домашнім способом. Принципи лікування легших бурситів такі самі, як при всяких ревматичних болях: багато тепла, охорона суглоба від холодних продувів, гарячі компреси у вогкій формі на суглоб і заживання аспіринових препаратів. Масажі звичайним алькоголем або комерційними препаратами, які мають у собі саліцилові сполуки, також часто себе виправдують.

Гострі і хронічні бурсити вимагають лікарської поради. Аспіринові препарати тут часто не допомагають, і необхідно сильніших ліків, щоб біль втихомирити і дати людині можливість вживати руку, інакше суглоб може заштивніти. При модерному лікуванні лікарі вживають часто насвітлень рентґеном. Кілька таких насвітлень часто припиняють процес повністю. Таке лікування вважається нешкідливим, бо радіяцію вживається лише льокально на один суглоб. Також до успішних методів належать іньєкції кортизонових препаратів у суглоб плеча: часами одна-дві іньєкції виліковують на довгий час.

НАША АНКЕТА

Уже третій рік, як у „Свободі" ми подаємо кожного тижня нашу колюмну „На медичні теми". Ця колюмна стала не лише постійною, але й єдиною в своєму роді, що витримала в українській пресі такий час. Попри нашу послідовність ми зустрілись із великою заохотою збоку самих Читачів, одержавши від них сотні листів, запитів, коментарів, подяк і т. д. Ми вдячні Читачам, а також багатьом колеґам-лікарям, що висловили нам заохоту в нашій праці.

За час подавання колюмни ми набули певний досвід, і нашим бажанням є подавати цю колюмну щораз кращою і повнішою. Тому ми вирішили перевести своєрідну анкету серед широких кругів Читачів. Отже, просимо виповнити цю нашу анкету, вирізати і надіслати нам протягом місяця вересня.

1. Чи колюмна допомагає Вам вивчати проблеми здоров'я? ....
2. Чи стиль і форма подавання зрозумілі? ....
3. Яка проблема здоров'я Вас найбільше цікавить? ....
4. Ваші побажання і коментарі ....

(Вживайте окремого паперу, якщо потрібно)

5. Підпис і адреса ....

Виріжте і пришліть на адресу:

Dr. Michael Danyluk
5815 Clinton Avenue
Minneapolis, Minn. 55419

Лука Луців

22 ДОПОВІДІ ПРО ІВАНА ФРАНКА

(1)

Наукове Товариство ім. Тараса Шевченка у вільному світі в 1966 році відзначало п'ятдесятиліття з дня смерти свого дійсного і почесного члена, довголітнього директора Філологічної секції та члена Управи, поета, письменника і науковця Івана Франка. В Ню Йорку зорганізовано дві наукові конференції 28-го травня 1966 р. і 17-го грудня того ж року. В конференціях взяли участь 30 науковців, членів НТШ у вільному світі, які в своїх доповідях порушили численні і різнородні теми й проблеми, що відносяться до багатогранної літературної й наукової творчости українського велетня духа і титана праці. 22 виголошені на конференціях доповіді надруковано в „Записках НТШ", томи 182 і 184, в роках 1967 і 1968[1].)

Науковий секретар НТШ проф. д-р Василь Стецюк, який редаґував обидва томи, пише в передмові: „Всі вміщені в цих томах статті є важливими причинками для глибшого вивчення життя і творчости І. Франка та вносять в сьогоднішнє франкознавство деякі нові методи дослідів і нові аспекти для дальших студій над багатогранною творчістю Великого Каменяра".

Відкрив Першу Наукову Конференцію НТШ в ЗСА 28-го травня 1966 р. проф. д-р Роман Смаль-Стоцький доповіддю „Франко і українська національна ідея", в якій вірно з'ясував „значення і заслуги Івана Франка для української нації та його вклад у сучасну українську н а ц і о нальну ідею, оформлену Тарасом Шевченком".

Доповідач ствердив, що І. Франко „спас для української нації маси нашого сільського й міського пролетаріяту, який виникав тоді на західніх українських землях". Він також „з'єднав українську національну ідею з могутнім соціяльно-політичним демократичним рухом Заходу в обороні тих мас, включаючи в її світогляд соціяльну справедливість для пролетаріяту -робітництва". Далі Р. Смаль-Стоцький ствердив, що Франко „проголосив для нашого національного визволення і самовизначення засаду соборности України" і „пророчо перестеріг націю перед ленінізмом-комунізмом".

Автор доповіді протестував проти того, що теперішні окупанти України фальшують заповіти І.Франка, який виразно писав у 1900 році, що синтезою всіх ідейних змагань, будовою, до якої повинні йти всі цеглинки, буде ідеал повного, нічим нев'язаного і необмежуваного життя і розвою нації. Все, що йде поза рямці нації, це або фарисейство людей, що інтернаціональними ідеалами раді б прикрити свої змагання до панування однієї нації над другою, або хворобливий сантименталізм „ф а нтастів, що раді б широкими вселюдськими фразами покрити своє духове відчуження від рідної нації".

Та проф. Роман Смаль-Стоцький сам дещо послаблює своє становище, уважаючи відомий Франків сонет „Багно гнилеє між країв Европи" за протиросійський, бо цей сонет в дійсності звернений проти Австрії. Це вперше вияснив у 1926 р. акад. А. Кримський, якому Франко прислав був цей сонет у виправленому вигляді, де слово „Росія" було перекреслене і з а с туплене словом „Австрія". Про це писалося в нас уже кілька разів. Хто ж не вірить акад. Кримському, той мусить сам прийти до висновку, що оця строфа в сонеті своїм змістом не може відноситися до Росії:

Ти не січеш, не б'єш,
в Сибір не шлеш,
Лиш мов упир із серця
соки ссеш,
Багно твоє лиш серце
й душу душить.

Доповідач говорить про те, що в Росії конфісковано твори Івана Франка, а в Австрії цього ж не було, що також не згідне з дійсністю, бо знаємо, як цензура нищила ті твори, що їх видавав І. Франко, вийшовши з тюрми після першого арештування. Франко написав сонети про Австрію й про Росію в тюрмі, і він однаково тоді „любив" і Австрію і Росію, як це видно з його трьох сонетів: „Багно гнилеє між країв Европи" і „Тюрма народів, обручем сталевим", обидва написані 4-го жовтня 1889 і обидва відносяться до Австрії, бо в другім сонеті є така строфа, що може відноситися тільки до Австрії. Ось вона:

Оттак і ти попутала народи,
Всім давши зверхні вигляди
свободи,
Щоб одні одних гризли
і душили.

13-го вересня 1889 р. написав Франко сонет „Росіє, краю туги та терпіння". В ньому поет називає Росію „краєм крайностів жорстоких", де „козацька воля спить в степах широких" і де „старші покоління позабивались в тривоги й самолюбія пустині, ... а бій за волю... ведуть малії діти, які кістьми лягають у сніжному полю".

Шкода, що редакторові не вдалося переконати проф. Р. Смаль-Стоцького в правдивому змісті вище згаданих сонетів І. Франка.

***

Професор д-р Василь Стецюк написав довшу розвідку п. з. „Іван Франко як клясичний філолог" (ст. 19-67), в якій уперше доводить на основі недавно опублікованих документів, що „Іван Франко був не тільки фаховим славістом, але й фаховим клясичним філологом". Він закінчив клясичну гімназію в Дрогобичі і у львівському університеті студіював поруч слов'янської філології також основно грецьку й латинську мови та літератури.

Автор стверджує, що клясична література, зокрема клясична культура були головним предметом заінтересування І. Франка ще з гімназійної лавки. Пізніше І. Франко цікавився клясичними літературами, і проф. Стецюк подає рік за роком усі Франкові праці з цієї ділянки. І так було аж до вибуху першої світової війни в 1914 р. Та вже в січні 1915 р. український поет перекладав грецькі твори на українську мову.

Мало хто знає, що автор „Мойсея" в 1915 і 1916 роках дав понад 50 поетичних переспівів з історії стародавнього Риму, спертих на римських істориках та грецькому письменнику Діонізії з Галікарнасу.

Проф. Стецюк реєструє всі ці поеми І. Франка з римської історії, ось деякі їхні заголовки: „Схоплення сабінянок", „Відхід Ромуля", „Весталька в Римі", „Смерть Сервія Туллія", „Третій виступ Короліяна", — подаючи при цьому потрібні пояснення.

Свою розвідку автор закінчив так: „Читаючи Франкові переспіви історії стародавнього Риму і порівнюючи їх з оригіналами в прозі, ми пізнаємо не тільки глибину знання Франка, як ученого і великого знавця політично-суспільних проблем, але передусім, як майстра поетичного слова. Поетичні переклади і переспіви Івана Франка з античних літератур, це дійсно перлини, що ними збагатив українську і світову культуру великий український Каменяр, як геніяльний поет і вчений філолог".

Читач має жаль до автора цієї ґрунтовної розвідки, що не навів хоч кілька коротких зразків цих перекладів.

1) „Записки Наукового Товариства ім. Шевченка". Том CLXCXII і том CLXXXIV. Збірник Філологічної секції для відзначення 110-річчя народин і 50-річчя смерти Івана Франка. Том 32. Ню Йорк — Париж — Торонто, 1967, ст. 202, том 33, 1968, ст. 174. Редактор обидвох томів — проф. д-р В.Стецюк.

(Далі буде)

ПРОТОКОЛ

З РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКІ ВІДБУЛИСЯ В ДНЯХ 26-го до 30-го ТРАВНЯ 1969 РОКУ, НА СОЮЗІВЦІ, КЕРГОНКСОН, Н. Й.

7.

Звіт головного редактора органу УНСоюзу „Свободи" Антона Драґана

(Продовження)

РЕДАКТОРИ „СВОБОДИ"

Вячеслав Давиденко

Богдан Кравців

Іван Кедрин

д-р Лука Луців

ПРАЦЯ І ПРОБЛЕМИ В РЕДАКЦІЇ

У звітовому часі, редакція працювала в такому самому складі, як і попереднього року. Двох редакторів уже давно переступили свій пенсійний вік, наші заходи і зусилля відмолодити редакційний штаб не мали успіху. Були кандидати, але ми не були в стані забезпечити їм навіть тих умовин праці, що їх вони мають на теперішніх своїх позиціях. Ця проблема є в нас тепер чи не найважливіша і від її позитивної розв'язки залежатиме, чи вже за п'ять і десять років ми зможемо з такою самою чистою совістю говорити про нашу службу народові, як про неї маємо повне право говорити сьогодні.

Не зважаючи на згадані вже для характеристики наші „крусади", в звітому часі не було багато таких тижнів, в яких наша редакція працювала б у повному складі. Більше і менше поважні недуги четвертували нам редакцію, а ті, що трималися на ноґах, мусіли виконувати працю не тільки за неприявних, але й додаткові завдання. Хоча говоримо про потребу „відмолодження" редакційного штабу, то — на практиці звітового року — можу мати поважний сумнів, чи й найсильніший фізично редакційний склад міг би був краще справитись з навалом праці, як з ним давали собі раду ті, що є.

ПЕРІОДИЧНІ ПУБЛІКАЦІЇ

До наших періодичних публікацій належить щоденник, англомовний тижневик та дитячий місячник. До співпраці в щоденнику нам пощастило придбати кількох нових, найбільш відповідальних і найбільш кваліфікованих співробітників, що внесли нову авторитетну думку, нову відповідальну інформацію.

Поширився також круг наших принагідних дописувачів і „Свобода" стала ще більше газетою „народу, через нарід і для народу". В звітовому році ми видали більше шість і вісім — сторінкових чисе щоденника, ніж в минулих роках. Без більших змін, але з деякими новими труднощами зустрічались публікації англомовного тижневика і дитячого місячника. Звіти редактора „Українського Тижневика" Зенона Снилика і редактора „Веселки" проф. Володимира Барагури долучені до цього мого звіту.

ЗВІТ РЕД. З. СНИЛИКА

Ред. Зенон Снилик

Д-р Володимир Душник

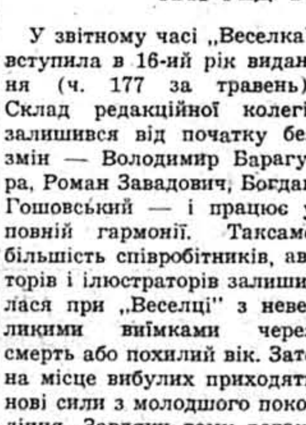
On October 6, 1968, The Ukrainian Weekly marked its 35th anniversary of service to Soyuz members and to the entire Ukrainian community. Three weeks earlier, The Weekly's older sister, the daily Svoboda, observed its 75th anniversary of what has been three-quarters of a century of remarkable progress and momentous achievements. This year it is our publisher's turn to mark its Diamond Anniversary, a fete that is being hailed nationally and observed appropriately.

In speaking out editorially in The Weekly on these events, we have been stressing the fact that the anniversaries are both significant landmarks and promising milestones. The aptly chosen theme "In Tribute to Pioneers — With Eyes Toward Youth" conveys the sense of gratitude and appreciation to hundreds of pioneers who toiled for the good of our Soyuz in the past, while offering a promise and a challenge to the young generation that is to follow in their footsteps. It is the latter part of the motto that places new responsibilities on The Ukrainian Weekly, a newspaper designed for our youth both as a vehicle of information and an opinion forum.

Looking over the past year, we can report in all honesty that it has been a period of encouraging progress in terms of wider readership, greater interest, better news coverage, and a variety of qualitative improvements that have brought The Weekly into closer rapport with our community, particularly its younger sector. In no small measure this is the result of conscientious and painstaking efforts by The Weekly's contributors, writers and reporters, as well as hundreds of interested readers who supply our newspaper with information on the activities in their communities. Continuing as The Weekly's permanent contributors were Prof. Clarence Manning and Mr. Oleh Zwadiuk, with a number of special articles submitted by Mrs. Marta Baczynsky, Mrs. Helen Smindak and others of equally outstanding journalistic abilities. In my absence from the editor's desk, necessitated by my work on the script for the second volume of UKRAINE: A CONCISE ENCYCLOPAEDIA, we were fortunate to avail ourselves of the services of Mrs. H. Smindak and Dr. Walter Dushnyck, both highly professional journalists who did a commendable "back-up" job. They both deserve my personal gratitude for applying their talents, energies and expertise with beneficial results to The Weekly. The acknowledgements would not be complete without mentioning the cooperation of UNA's Executive Committee officers, the editors of Svoboda, and the employees of our administrative and printing departments.

As we derive satisfaction from the growing stature of The Weekly as the best English-language Ukrainian newspaper in the world, a fact generally acknowledged by readers and journalists alike, — we are not unaware of the manifold problems that require prompt solution to assure our newspaper a better and brighter future commensurate with the needs of UNA membership and the community at large. To remain in step with the growth of our community, particularly our younger generation which demands volume, quality and professionalism, we must expand our publishing efforts and broaden our coverage. We cannot do this alone. We must have the help of the Association's governing body. For fear of being redundant in my pleas to the Supreme Assembly — which I had expressed in all of my previous reports and which went unheeded — I will confine myself to stating that the time for expansion is here and now. To delay further would be to diminish the opportunities for the growth of our entire organization. The UNA is a big organization. It must think and plan big. The potential for growth is immense, and no one knows it better than the organization's officers who are constantly in touch with the community. The UNA has always been the leader in the Ukrainian community life, a position it must not and need not relinquish for years to come. In continuing to set the pace, however, we must make new adjustments in our thinking, in our methods, in our activities. There is no better time than the 75th anniversary year to launch projects that will do justice to our anniversary theme. To that end we would like to extend to all officers of the UNA Supreme Assembly the best wishes for a fruitful and productive session.

ЗВІТ РЕД. ВОЛ. БАРАГУРИ

У звітному часі „Веселка" вступила в 16-ий рік видання (ч. 177 за травень). Склад редакційної колегії залишився від початку без змін — Володимир Барагура, Роман Завадович, Богдан Гошовський — і працює у повній гармонії. Таксамо більшість співробітників, авторів і ілюстраторів залишилася при „Веселці" з невеликими виїмками через смерть або похилий вік. Зате на місце вибулих приходять нові сили з молодшого покоління. Завдяки тому редакційні теки мають доволі матеріялів на відповідному літературно-мистецькому й виховно-дидактичному рівні. Залишилися незмінні головні принципи, які лягли в основу журналу при його заснуванні — загально-національний характер без реґіонального, релігійно-визнаневого й партійно-політичного партикуляризму — з остаточним спрямуванням виховати свідомих членів української національної спільноти в діяспорі. Редакція дбає про відповідний літературно-мистецький, виховно-навчальний та релігійно-моральний рівень матеріялів, вміщених у журналі. Велику увагу присвячується культурі рідної мови. Редакція ставить відповідні вимоги до співробітників журналу в тому відношенні.

„Веселка" відзначила приїзд Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого та 75-ліття УНС - „Свободи".

Редактор „Веселки" В. Барагура взяв участь у святкових сходинах Дитячого Гуртка Книголюбів при 82-му Відділі СУА в Бронксі, Н.Й., присвячених „Веселці".

У звітовому часі появився другий випуск англомовної „Веселки" кольоровим виданням на 24 сторінки. У підготові є два книжкові випуски в серії „Бібліотеки ‚Веселки'."

Чимраз більшої гостроти набирає питання читача. Не зважаючи на високу оцінку „Веселки" вчителями, виховниками та батьками й прихильним ставленням до журналу загалу громадянства, яке однодушно визнає конечність і позитивність його появи, кількість передплатників-читачів постійно меншає. Зацікавлені кола пояснюють це різними причинами, але перщою й основною причиною є слабе знання а то й повне незнання дітьми української мови та чимраз сильніше діяння асиміляційно-денаціоналізаційного процесу. Ця турботна проблема перестає бути вже питанням тільки „Веселки", але переходить у площину загально-національного питання, що загрозливо б'є по самій істоті й субстанції нашої спільноти в діяспорі.

РЕДАКТОРИ „СВОБОДИ"

Леонід Полтава

Володимир Сохан

Іван Керницький

ЮВІЛЕЙНІ ВИДАННЯ

Додаткові завдання із згаданими головними нашими „крусадами", як і згадані вже хворобові відсутності в нашому видавництві, та деякі інші комплікації дозволили нам здійснити тільки частину наших запляннованих ювілейних публікацій. Ми не вспіли видрукувати книжечку про „Свободу" в минулому і сучасному", хоч уже її склад частинно готовий в друкарні. З нагоди 75-річчя УНСоюзу була заплянована і замовлена більша літературна праця нашого видатного письменника Уласа Самчука. Її манускрипт був готовий вже минулого року, але він вимагає ряду уточнень, перевірок і доповнень, чого ми все вспіли виконати в звітовому часі. Сподісмось, що пощастить нам виконати це в цьому ювілейному році і книга появиться друком ще перед нашою конвенцією в наступному році. Обставини змусили нас змінити чи відложити плян видання деяких інших ювілейних публікацій, але в тому часі, як пошесть гонґ-конґської інфлюенци з кінцем минулого року була найбільш замітна на порожних кріслах хворих редакторів, нам усе ж таки пощастило приготовити, надрукувати і вислати ювілейний альманах „Українська заморська твердиня". Видано також спеціальні ювілейні числа наших періодичних публікацій.

АНГЛОМОВНА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Мимо всіх великих трудноців, в ювілейних роках „Свободи" і УНСоюзу нам пощастило завершити редакційну підготову та англомовне оформлення нашої найбільшої і, можна б сказати, на завжди „ювілейної" книги — другого тому Англомовної Енциклопедії Українознавства під головною редакцією проф. д-ра Володимира Кубійовича. Крім проф. Кубійовича, двох членів нашої редакції: ред. Богдан Кравців в редакційній підготові та ред. Зенон Снилик в англомовному оформлюванні виконали головну працю. Матеріял зданий до видавництва Університету в Торонті, де вони перейшли ще перевірку того видавництва, опісля були знову повернені нам для деяких устійнень та вибору і приміщення ілюстрацій. Другий том цієї минументальної книги знання про Україну для англомовного світу появиться восені цього року та завершить майже 20 років найбільшого найкоштовнішого, але й найкориснішого видавничого зусилля нашого Союзу.

АДМІНІСТРАЦІЯ, ДРУКАРНЯ, ЕКСПЕДИЦІЯ

Люба Лапичак

Анатоль Домарацький

До видавничого відділу УНСоюзу, крім редакції, належать адміністрація і друкарня та експедиція. Наша адміністрація під безпосереднім проводом пані Люби Лапичак та друкарня під керівництвом Анатоля Домарацького ефективністю своєї праці могли б послужити прикладом навіть найкраще устаткованим і веденим того роду підприємствам. Не зважаючи на великий, часто — здавалося б — понад сили навал праці, не зважаючи на безліч всіляких труднощів і натисків із зовні —наше ж видавництво ма служити в першу чергу нашим членам, бо воно є їхньою власністю — ці відділи нашого видавництва, як і редакція, думаю, справлялись успішно і зі своєю працею і з тими труднощами, що вони їх в праці зустрічають.

ЗАГАЛЬНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ

У цьогорічному редакційному звіті я відступив від дотеперішньої парктики довгого і детального звітування як про працю, так і про її виконавців і подаю радше загальну характеристику, щоб Головний Уряд мав загальне уявлення про стан та вигляд видавничого відділу УНСоюзу. У цій характеристиці я, можливо, звернув більше, ніж звичайно уваги на наші труднощі, бо наші успіхи є нашим обов'язком і нашою метою, а наші труднощі вимагають нашої найбільшої уваги. В загальному кажучи, можу ствердити, що наш видатничий відділ у звітовому часі дав свій вклад в загальний розвиток як нашої установи, так і нашої громади та її допомоги змаганням нашого народу. Це далеко не значить, що ми зробили все і що ми зробили найліпше. Кожночасні річні наради Головного Уряду як і конвенції УНСоюзу можуть завжди створити нові передумови для ще більшого і ще кращого розвитку.

ЗАКІНЧЕННЯ

Кінчаючи цей свій найкоротший із усіх 15 дотеперішніх звітів на становищі головного редактора, я бажав би підкреслити, що в звітовому році, як і в попередніх, рішальних для тієї служби, що її виконували видавництва УНСоюзу, були:

1. Повне зрозуміння ваги і значення „Свободи", „Українського Тижневика", „Веселки" і книжкових наших публікацій з боку Головного Екзекутивного Комітету та всього Головного Уряду УНСоюзу, як і найширших кол його членства.

2. Впарі з цим зрозумінням ішла і практична допомога не тільки рішеннями і хвалами, але і працею. Для справедливости скажу, що екзекутивні урядовці, які затруднені в Головній Канцелярії: головний предсідник Йосип Лисогір, заступник головного предсідника Володимир Сохан, головний секретар д-р Ярослав Падох та головний касир, дир. Петро Пуцило могли б цілком оправдано вважатись рівночасно і співредакторами „Свободи", бо вони щоденно допомагали її редаґувати не тільки своїми вказівками та радами і порадами, але й статтями та дописами. П. Володимир Сохан є і формально спортовим редактором „Свободи", а під цей його спорт можна б підтягнути і багато всіляких інших вісток, дописів та коментарів. До цих найтісніших співпрацівників видавництва належать і заступник головного предсідника інж. Степан Куропась, від 30 років редактор „Чикаґівської хроніки" та — як уже згадувано нераз — справжній декан кореспондентів „Свободи", пані Марія Душник і п. Богдан Зорич. Повну допомогу та співпрацю мала редакція від Головної Контрольної Комісії з д-ром Володимиром Галаном на чолі та від головних радних, між якими на окрему вдячність заслуговують у першу чергу д-р Михайло Данилюк, який своїми статтями і порадами на медичні теми віддав неоціневі прислуги УНСоюзові та його членству, а своїми статтями і коментарями на наші суспільні, церковні, культурні й інші теми багато причинився до скеровування нашої думки і нашого розвитку у правильному напрямку. Це саме можна сказати про голєвного радного Василя Дідюка, який, крім союзових матеріялів, веде постійну рубрику „Вісті з Торонта", про проф. Мирона Куропася, та інших, щоб не вчисляти поіменно всіх членів Головного Уряду. Велика вдячність УНСоюзу та його видавництва належиться всім наших кореспондентам і дописувачам.

Якщоб ми сьогодні хотіли правильно оцінити вартість і значення видань УНС для нього самого та для нашої громади і нашого народу, вистачить тільки на хвилину подумати, що було б, якби їх не було. Очевидно, що „світ не завалився б", але й той наш світ без цих публікацій не стояв би міцно на своїх ногах, не поступав би вперед і не розвивався б, а цілком певно нидів би. Вважаю, що немає зусилля, яке було б завелике для того, щоб ці наші публікації не тільки зберегти і вдержати, але й розвивати, збільшувати і поліпшувати. Це спільна потреба і спільна відповідальність їх видавця, УНСоюзу, як і всієї нашої громади. І цього вони ніколи не повинні забувати.

Після звітів головного редактора Антона Драґана приступлено до наступної точки нарад, а саме до звіту Головної Контрольної Комісії.

(Продовження в наступному числі)

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

ДЛЯ ОЖИВЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПРАЦІ ВІДДІЛІВ ТА ОКРУГ УНСОЮЗУ І ДЛЯ УСПІШНОГО ЗАВЕРШЕННЯ ЦЬОГОРІЧНОЇ ЮВІЛЕЙНОЇ КАМПАНІЇ НА ПЕРЕДОДНІ XXVII КОНВЕНЦІЇ

— відбудуться —

ОКРУЖНІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ НАСТУПНИХ ОКРУГ:

Дата:	Місцевість:	Доповідачі:
12 ВЕРЕСНЯ (п'ятниця)	НЮ ЙОРК Домівка „Дністра" 117 Авеню „А" Початок о год. 7:30 веч.	ЙОСИП ЛИСОГІР, гол. предсідник МАРІЯ ДУШНИК, заст. гол. предсідника МАРІЯ ДЕМИДЧУК, гол. радна ЯРОСЛАВ ПАДОХ, гол. секретар
13 ВЕРЕСНЯ (субота)	ВІЛКС БЕРРІ Амер. Леґіон, Пост 132 45 Н. Ривер Ст. Початок о год. 7:00 веч.	ПЕТРО ПУЦИЛО, головний касир АДОЛЬФ СЛОВІК, обласний організатор
	РАЧЕСТЕР Укр. Ам. Клюб 292 Гудсон Аве. Початок о год. 8 веч.	ЯРОСЛАВ ПАДОХ, головний секретар
14 ВЕРЕСНЯ (неділя)	СИРАКЮЗИ Укр. Народний Дім 1317 Вест Фаєтт Ст. Початок о год. 1 по пол.	ЯРОСЛАВ ПАДОХ, головний секретар ВОЛОДИМИР ЗАПАРАНЮК головний радний
	СКРЕНТОН Українська Централя 440 Вайомінґ Ст. Початок о год. 3 по пол.	ПЕТРО ПУЦИЛО, головний касир АДОЛЬФ СЛОВІК, обласний організатор
19 ВЕРЕСНЯ (п'ятниця)	ДЖЕРЗІ СИТІ Український Народний Дім Фліт Ст. і Овкленд Аве. Початок год. 7 веч.	ВОЛОДИМИР СОХАН заст. гол. предсідника ПЕТРО ПУЦИЛО головний касир СТЕПАН ГАВРИШ головний радний
20 ВЕРЕСНЯ (субота)	ТОРОНТО Заля УНО 297 Каледж Ст. Початок год. 2 по пол.	заст. гол. предсідника БОГДАН ЗОРИЧ ВАСИЛЬ ДІДЮК головний радний
	ВУНСАКЕТ Заля УПЦеркви св. Михаїла 74 Гаррис Аве. Початок год. 7 веч.	ВОЛОДИМИР СОХАН заст. гол. предсідника
21 ВЕРЕСНЯ (неділя)	СТ. КЕТРИНС (Ніяґарська Окр.) Заля УНО 177 Ніяґара Ст. Початок о год. 3 по пол.	БОГДАН ЗОРИЧ заст. гол. предсідника ВАСИЛЬ ДІДЮК головний радний
	ПІТТСФІЛД, Масс. (Округа Трой) Заля Укр. Кат. Церкви 18 Ватсон Ст. Початок о год. 2 по пол.	ВОЛОДИМИР СОХАН заст. гол. предсідника ВОЛОДИМИР ЗАПАРАНЮК головний радний
	ПЕРТ АМБОЙ Український Народний Дім 760 Стейт Ст. Початок о год. 3 по пол.	ЯРОСЛАВ ПАДОХ головний секретар СТЕПАН ГАВРИШ головний радний
27 ВЕРЕСНЯ (субота)	БОФФАЛО Український Національний Дім 840 Вільєм Ст. Початок о год. 6 веч.	ВОЛОДИМИР СОХАН заст. гол. предсідника
	МОНТРЕАЛЬ Заля УНО 5213 Гачинсон Ст. Початок год. 7 веч.	БОГДАН ЗОРИЧ заст. гол. предсідника ДМИТРО ПОПАДИНЕЦЬ головний радний ВАСИЛЬ ДІДЮК головний радний
28 ВЕРЕСНЯ (неділя)	БОСТОН В залях Конвенції Національного Братського Конґресу Статлер Гілтон Готель 50 Провіденс Ст. Початок о год. 4:30 по пол.	ЙОСИП ЛИСОГІР головний предсідник АННА ЧОПИК головна радна ВОЛОДИМИР СОХАН заст. гол. предсідника ПЕТРО ПУЦИЛО головний касир ЯРОСЛАВ ПАДОХ головний секретар
	НОРТГЕМПТОН, Па. (Округа Аллентавну) Заля Українського Народного Дому 1769 Нюпорт Аве. Початок о год. 3 по пол.	СТЕПАН ГАВРИШ головний радний
4 ЖОВТНЯ (субота)	МІННЕАПОЛІС Укр. Амер. Дім. Друга Ст. Пів. Схід Початок о год. 7:30 веч.	д-р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК головний радний
5 ЖОВТНЯ (неділя)	ДІТРОЙТ Укр. Народний Дім 4655 Мартин Ст. Початок о год. 3 по пол.	ЙОСИП ЛИСОГІР головний предсідник ВОЛОДИМИР ГІРНЯК головний контролер ІВАН ВАЩУК головний контролер ЕВГЕН РЕПЕТА обл. організатор
	БАЛТИМОР Дім „Самопомочі" 239 Савт Бродвей Початок о год. 3 по пол.	ЯРОСЛАВ ПАДОХ головний секретар СТЕПАН ГАВРИШ головний радний
	ФРЕКВИЛ, Па. (Округа твердого вугілля) Клюб св. Михаїла, Route No. 122 Початок о год. 2 по пол.	ПЕТРО ПУЦИЛО головний касир АДОЛЬФ СЛОВІК обласний організатор
12 ЖОВТНЯ (неділя)	НЮ ГЕЙВЕН Церковна Заля 567 Джордж Ст. Початок о год. 3:30 по пол.	ЙОСИП ЛИСОГІР головний предсідник
	ПІТТСБУРГ Пік Рузвелт Готель Пенн Аве. і 6 вулиця Початок о год. 3 по пол.	ПЕТРО ПУЦИЛО головний касир АНДРІЙ ДЖУЛА головний радний АДОЛЬФ СЛОВІК обласний організатор
	НЮАРК Український Народний Дім 140 Проспект Аве. Ірвінґтон, Н.Дж. Початок о год. 5 веч.	ЯРОСЛАВ ПАДОХ головний секретар АННА ДУБАС головна радна СТЕПАН ГАВРИШ головний радний

THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

ANNOUNCEMENT

TO EXPAND AND ACCELERATE THE JUBILEE MEMBERSHIP CAMPAIGN IN UNA BRANCHES AND DISTRICTS AND TO ACHIEVE SUCCES NOW, AS WE STAND ON THE THRESHOLD OF THE XXVII CONVENTION OF THE UNA, THE FOLLOWING

DISTRICT ORGANIZATIONAL MEETINGS WILL BE HELD:

Date:	City:	Speakers:
SEPTEMBER 12 (Friday)	NEW YORK "Dnister" Home 117 Avenue "A" 7:30 P.M.	JOSEPH LESAWYER, Supreme President MARY DUSHNYCK, Supreme Vice President MARIA DEMYDCHUK, Supreme Advisor JAROSLAW PADOCH, Supreme Secretary
SEPTEMBER 13 (Saturday)	WILKES BARRE American Legion Hall Post No. 132 45 N. River Street 7:00 P.M.	PETER PUCILO, Supreme Treasurer ADOLPH SLOVIK, Field Representative
	ROCHESTER Ukrainian American Club 292 Hudson Avenue 8:00 P.M.	JAROSLAW PADOCH, Supreme Secretary
SEPTEMBER 14 (Sunday)	SYRACUSE Ukrainian National Home 1317 West Fayette Street 1:00 P.M.	JAROSLAW PADOCH, Supreme Secretary WALTER ZAPARANIUK Supreme Advisor
	SCRANTON Ukrainian Community Center 440 Wyoming Avenue 3:00 P.M.	PETER PUCILO, Supreme Treasurer ADOLPH SLOVIK, Field Representative
SEPTEMBER 19 (Friday)	JERSEY CITY Ukrainian Community Center Fleet St. & Oakland Ave. 7:00 P.M.	WALTER SOCHAN Supreme Vice President PETER PUCILO Supreme Treasurer STEPHEN HAWRYSH Supreme Advisor
SEPTEMBER 20 (Saturday)	TORONTO UNO Hall 297 College Street 2:00 P.M.	BOHDAN ZORYCH Supreme Vice President WASYL DIDIUK Supreme Advisor
	WOONSOCKET Ukr. Orthodox Church St. Michael Hall 74 Harris Avenue 7:00 P.M.	WALTER SOCHAN Supreme Vice President
SEPTEMBER 21 (Sunday)	ST. CATHERINES (Niagara Dist.) UNO Hall 177 Niagara St. 3:00 P.M.	BOHDAN ZORYCH Supreme Vice President WASYL DIDIUK Supreme Advisor
	PITTSFIELD, Mass. Ukr. Cath. Church Hall 18 Wattson St. 2:00 P.M.	WALTER SOCHAN Supreme Vice President WALTER ZAPARANIUK Supreme Advisor
	PERTH AMBOY Ukrainian National Home 760 State St. 2:00 P.M.	JAROSLAW PADOCH Supreme Secretary STEPHEN HAWRYSH Supreme Advisor
SEPTEMBER 27 (Saturday)	BUFFALO Ukrainian National Home 840 William St. 6:00 P.M.	WALTER SOCHAN Supreme Vice President
	MONTREAL UNO Hall 5213 Hutchison St. 7:00 P.M.	BOHDAN ZORYCH Supreme Vice President DMYTRO POPADYNEC Supreme Advisor WASYL DIDIUK Supreme Advisor
SEPTEMBER 28 (Sunday)	BOSTON Convention Hall of National Fraternal Congress Statler Hilton Hotel 50 Providence St. 4:30 P.M.	JOSEPH LESAWYER Supreme President ANNA CHOPEK, Supreme Advisor WALTER SOCHAN, Supreme Vice-Pres. PETER PUCILO, Supreme Treasurer JAROSLAW PADOCH, Supreme Sec'y
	NORTHAMPTON, Pa. (Allentown District) Ukrainian National Home 1769 Newport Ave. 3:00 P.M.	STEPHEN HAWRYSH Supreme Advisor
OCTOBER 4 (Saturday)	MINNEAPOLIS Ukrainian American Home 2nd St. N.E. 7:30 P.M.	Dr. MICHAEL DANYLUK Supreme Advisor
OCTOBER 5 (Sunday)	DETROIT Ukrainian National Home 4655 Martin St. 3:00 P.M.	JOSEPH LESAWYER Supreme President WALTER HIRNIAK Supreme Auditor IVAN WASCHUK Supreme Auditor EUGENE REPETA Field Representative
	BALTIMORE "Self-Reliance" Building 239 S. Broadway 3:00 P.M.	JAROSLAW PADOCH Supreme Secretary STEPHEN HAWRYSH Supreme Advisor
	FRACKVILLE, Pa. (Penna. Anthracite Region) St. Michael's Club Hall, Route No. 122 2:00 P.M.	PETER PUCILO Supreme Treasurer ADOLPH SLOVIK Field Representative
OCTOBER 12 (Sunday)	NEW HAVEN Church Hall 567 George Street 3:30 P.M.	JOSEPH LESAWYER Supreme President
	PITTSBURGH Pick Roosevelt Hotel Sixth St. & Penn Ave. 3:00 P.M.	PETER PUCILO Supreme Treasurer ANDREW JULA Supreme Advisor ADOLPH SLOVIK Field Representative
	NEWARK Ukrainian National Home 140 Prospect Ave. Irvington, N.J. 5:00 P.M.	JAROSLAW PADOCH Supreme Secretary ANNA DUBAS Supreme Advisor STEPHEN HAWRYSH Supreme Advisor

ЗАВЕРШУЮТЬСЯ ФОРМАЛЬНОСТІ ДЛЯ БУДОВИ НОВИХ ПРИМІЩЕНЬ УНС В ДЖЕРЗІ СИТІ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Б. Зорича і Є. Омельченка — по 31 членові. Д-р Падох звітував ще про організаційну і канцелярійну та репрезентативну працю його власну і керованого ним департаменту.

Звіт заступника гол. предсідника і керівника Рекордового відділу В. Сохана

Заступник гол. предсідника Володимир Сохан, який кермує Рекордовим Відділом, подав числа членства за станом з 31-го липня 1969 року: 88.366 в загальному та 75.842 в активному членстві. Він згадав теж сподівані числа стану членства на 31-го серпня 1969 року, що за незакінченими і ще не провіреними підрахунками далиб у загальному 88,395 членів. В серпні було присднано 361 нового члена, в тому 84 в деп. молоді, 239 в деп. дорослих та 38 акцидентових грамот забезпечення. В серпні, як і в попередньому місяці, згідно з передбачуваннями, відійшло знову велике число членів із виплаченими грамотами, що разом з іншими втратами в членстві сильно зменшило числа здобутків нових членів у цих літніх місяцях. Липень і серпень принесли разом 778 нових членів.

В дальшому Вол. Сохан звітував про праці Рекордового Відділу, що їх виконувано на час помимо вакаційних відпусток. При цьому він згадав, що через неповний склад службовиків звітодавець знову не відбув своїх вакацій, як це теж було в попередніх роках. Нав'язуючи до близького вже початку будови нового приміщення Головної Канцелярії, В. Сохан поінформував, що він вже виготовив проєкт розмірів кімнат Рекордового Відділу із точними даними потрібного місця для службовиків, машин та шаф із картотеками і документами забезпечення. Він подав звіт із студій над механізацією деяких ділянок праці Головної Канцелярії у зв'язку із появою на ринку нової системи машин ІБМ; та вияснив, що їх вживання в УНСоюзу залежне від того, наскільки ці коштовні машини зможуть бути використані для виконування різних праць. Від попередніх нарад Екзекутиви, як інформував В. Сохан, відбулися дві події, які заслуговують на згадку у звіті, а саме наради з обласними організаторами, на яких звітодавець реферував справи Рекордового Відділу (оформлювання аплікацій нових членів та обслуги секретарів), та тенісові і плавацькі першості Української Спортової Централі Америки і Канади, які відбулися останнього „вікенду" на Союзівці. В цих змаганнях взяло участь рекордове число змагунів і були вони одними із найбільше успішних. Змагання пройшли під знаком молоді, яка стала численно до плавацьких змагань, та під знаком 75-річчя УНСоюзу, яке підкреслювали організатори змагань з КЛК Ню Йорк, та яке відзначила Українська Спортова Централя Америки і Канади передачею УНСоюзові таблиці із признанням і подякою за виконану працю для молоді і спорту. Згадав теж В. Сохан ,що він одержав таблицю від УСЦАК з нагоди його 20-річної праці редагування спорту в „Свободі". Змаганням приглядався Владика Иосиф Шмондюк, який прибув на Союзівку із оселі СУМА, на якій він брав участь у Всеамериканському Здвизі СУМА. В. Сохан був теж на офіційній частині Здвигу СУМА, як репрезентант УНСоюзу.

Заст. гол. предс. Б. Зорич: 422 нові члени УНС в Канаді

Заступник головного предсідника і директор Канадійської Канцелярії УНС Б. Зорич звітував про широку організаційну активність УНСоюзу в Канаді, як і про його участь у багатьох українських акціях і починах у тій країні. По кінець липня ц. р. УНСоюз придбав у Канаді 442 нові члени, виконавши цим на понад 50 відсотків свій організаційний плян. Більшістю новоприєднаних членів покривається природні (смерть) і принагідні втрати, але тим не менше залишається надвишка і організаційно УНСоюз в Канаді постійно росте. Звітодавець в дальшому з'ясував організаційні пляни УНС в Канаді на чотири останні місяці ц. р.: організаційні поїздки, вишкіл організаторів і секретарів, зміна неактивних секретарів Відділів і подібне. Б. Зорич закінчив свій звіт загальним оглядом своєї організаційної, репрезентаційної та канцелярійної праці.

Звіт заступниці гол. предс. пані Марії Душник

Пані Марія Душник, як і перший заступник гол. предсідника інж. Степан Куропась, не працюють в Головній Канцелярії, але розгортають організаційну та репрезентаційну активність крім участи в нарадах і рішеннях Екзекутивного Комітету. Пані Марія Душник звітувала про свою участь в Дні УНСоюзу в Давфині в Канаді, репрезентацію під час спортових змагань на Союзівці та про свою участь у зібранні учасників курсів українознавства на цій оселі, репрезентацію на здвизі СУМА на оселі в Елленвілі згадуючи рівночасно про свою організаційну активність. Більше уваги віддала пані Душник підготові Жіночого Дня УНС, що має відбутися на Союзівці 19-го жовтня з багатою програмою та на якому три найбільш успішні організаторки членів УНС будуть відзначені і нагороджені спеціяльними нагородами.

Звіт заст. гол. предсідника інж. Степана Куропася

Репрезентація УНСоюзу на великому здвизі українців Америки і Канади, що її влаштували ОДВУ і УНО Канади в Дітройті з нагоди 40-річчя ОУН, як теж ряд інших репрезентацій та організаційна активність на терені Чикаго і околиці були предметом звіту першого заступника головного предсідника інж. С. Куропася. Багато уваги віддав звітодавець справі придбання „малої Союзівки" для членства УНС на Середньому Заході Америки і ця справа була знову предметом окремого розгляду.

Гол. предсідник И. Лисогір дає загальний огляд праці і стану УНСоюзу

Загальний огляд праці УНСоюзу від попередніх нарад Екзекутивного Комітету і характеристику теперішнього його стану подав у своєму звіті гол. предсідник Иосип Лисогір. Окрему увагу звітодавець віддав справі придбання відповідної площі та будові нових приміщень для Головної Канцелярії УНС і в-ва „Свобода". З різних міркувань і потреб для цієї справи оформлено з членів Екзекутивного Комітету УНС „Українську Корпорацію Перебудови міста", Переводиться тепер остання перевірка контракту і домовлене придбання відповідної площі від одного з великих місцевих банків над Гудсоном. Загальний плян будови нових приміщень УНС буде представлений містові до кінця листопада ц. р. і тоді вже також можна буде почати підготову до будови, включно із заложенням фундаментів. Кінцеві пляни мають бути готові до кінця квітня 1970-го року. Передбачено будинок на 15 поверхів, з яких тільки три поверхи займатимуть УНС і „Свобода", а інші винайматимуться на бюра для банків та подібних фінансових установ. Уже тепер є цілий ряд зголошень на винайм приміщень в новому домі УНС. В дальшому головний предсідник подав загальну характеристику праці Касового, Організаційного, Рекордового і Видавничого департаментів УНСоюзу, окремих організаційних і законних проблем УНСоюзу в Канаді, розвитку і праці Союзівки, відбутої недавно конференції обласних організаторів УНСоюзу та з'ясував плян програми запланованого на 13 і 14-го вересня великого ювілейного Дня УНСоюзу на Союзівці.

Ред. А. Драган: Університет в Торонті вже приготовляє до друку другий том Енциклопедії Українознавства

Звітування закінчив гол. редактор Антін Драган, не тільки поінформувавши, але й показавши членам Екзекутиви надіслані з університетського видавництва в Торонті „зломані" вже сторінки поодиноких розділів другого тому монументальної Англомовної Енциклопедії Українознавства під головною редакцією проф. д-ра Володимира Кубійовича. Енциклопедія є вже в останній технічній стадії підготови до друку та має появитися вже на книгарських полицях в лютому 1970-го р. Друкується вже також 6 великих кольорових мап України, що мають бути додані до Енциклопедії. Так після майже 20 років наполегливої і скомплікованої праці цей найбільший видавничий плян УНСоюзу, що коштуватиме майже чверть мільйона долярів, добігає до свого успішного завершення. Звітодавець в дальшому поінформував Екзекутиву про працю і проблеми періодичних публікацій УНСоюзу, про схвалену вже публікацію медичного довідника „На медичні теми" д-ра Михайла Данилюка та ряд інших публікацій.

Над усіми звітами відбулася дискусія. Наради Головного Екзекутивного Комітету закінчено обміркуванням запропонованого головним секретарем д-ром Я. Падохом пляну ювілейної і передконвенційної організаційної кампанії УНСоюзу впродовж останніх чотирьох місяців цього року.

УКРАЇНСЬКА УЧАСТЬ У ФРАНЦУЗЬКОМУ КОНЦЕРТІ

Париж. — Багато років Союз Українок Франції співпрацює із французькою організацією МММ — Міжнародним Союзом Матерів. Організація МММ для збирання фондів щороку влаштовувала базари, але цього року відмовилась від „торгівлі" й запросила гостей на великий концерт. Він відбувся в приватному парку де Со під Парижем, економічно й морально дуже оплатився. В концертовій частині, між ін. мистцями, виступав український скрипаль Аристид Вирста, виконавши твір композитора Миколи Коляди, який помер у віці 27 років. На концерті виконували також твори Пуленка і Белі Бартока.

ПІСЛЯ ДЕВАЛЬВАЦІЇ ФРАНКА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Спільного Ринку є бажання зменшити субвенції з об'єднаної каси цієї організації для французького сільського господарства, бо інакше французькі хлібороби збільшать продукцію пшениці, м'яса та ін., і цих товарів неможливо буде продати в світі. За це ведеться дискусія в столиці Спільного Ринку — Брюсселі.

Невідомо, чи вдасться французькому урядові вдержати ціни на попередньому рівні, як було перед девальвацією. Провідники професійних спілок заявляють, що підвищення цін на товари широкого вжитку зроблять „гарячу осінь" у Франції: страйки й протести робітництва і взагалі людей, матеріяльно незабезпечених. Девальвація франка завершила „еру де Голля", бо кожному ясно, що в теперішній фінансовій ситуації уряд не може виконати плянів атомового озброєння, що їх визначив де Голль. Може Генерал в душі й задоволений, що зрікся президентства: бо неминучу девальвацію франка довелося робити не йому, а його наступникові — Помпіду.

Новий плян Помпіду передбачає значне зменшення державних видатків і збалянсування бюджету на 1970 р., обниження податків для осіб з малими прибутками, обмеження кредиту і контролю цін.

Тепер Франція входить у період реальної політики — внутрішньої і зовнішньої.

Viator

ЩЕ ПРО „ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ"

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Досі кремлівські бюрократи не відізвалися на неї ані словом. Побачимо, що станеться, коли президент прибуде до Румунії". Так кінчає свою статтю Барбара Гаддад.

„Підписаний вислав листа до редакції „Денвер Пост", склавши подяку шановній авторці, і при цій нагоді вичислив поневолені народи в такому порядку, в якому вони були наведені в проклямації през. Айзенгавера. Цей лист був надрукований в „Денвер Пост". Кінчався він словами: „Хоч Захід забуває про Тиждень Поневолених Народів, можемо бути певні, що ті народи ніколи не забудуть того, що вони колись жили вільним і незалежним національним життям".

І справді, це не пуста фраза, а свята істина, повна реального змісту. Життя всіх імперій мало свій початок і матиме кінець, але ідея свободи людини і народу житиме доти поки живе людина і живуть народи. Тому нерівне і непослідовне трактування поневолених народів могутнім світу цього не повинно зневіряти нас і затьмарювати нам нашої святої мети. Спротив поневолених припиниться тоді, коли зникнуть поневолювачі.

Нові журнальні видання в Україні

„Культура і Життя" з 28 серпня, у зв'язку з започаткуванням сезону передплати видань з 1-го вересня, інформувала, що в Україні „з 1970 року починають виходити нові мистецькі журнали: „Українське образотворче мистецтво", „Музика", „Український театр". Треба розгорнути популяризацію і передплату цих видань серед широких кіл творчої інтелігенції. Вже тривалий час до редакції надходить чимало скарг на несвоєчасну доставу газети органам зв'язку, на те, що багато кіосків „Союздруку" не одержують газети „Культура і життя" в роздрібний продаж або одержують її в незначній кількості. Читачі вправі сподіватися, що Міністерство зв'язку УССР, „Союздрук" нарешті вживуть потрібних заходів для позитивного вирішення цих питань".

ВМЕР ПРОФ. ОЛЕКСІЙ ПЕТРІВ

Ділимося з друзями, приятелями і знайомими сумною вісткою:

У СЕРЕДУ, 13-го СЕРПНЯ ц. р. в МІННЕАПОЛІСІ (Міннесота) НА 82-му РОЦІ ЖИТТЯ НЕСПОДІВАНО ВМЕР ЗНАНИЙ ШИРОКИМ КОЛАМ УКРАЇНСЬКОЇ ЕМІГРАЦІЇ СВОЄЮ ВІДПОВІДАЛЬНОЮ І ВІДДАНОЮ ПРАЦЕЮ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ, СВОЄЮ НАУКОВОЮ І ГРОМАДСЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ НА ЕМІГРАЦІЇ, СВОЄЮ ВІДДАНІСТЮ УКРАЇНСЬКИМ СПРАВАМ І СВОЄЮ ЖЕРТОВНІСТЮ ПРОФЕСОР ПОДЄБРАДСЬКОЇ АКАДЕМІЇ ОЛЕКСІЙ ПЕТРІВ.

Похоронна відправа відбулася в суботу, 16 серпня за участю протоєреїв УПЦ в Твін-Ситі о. Андрія Кістя, о. Миколи Антохія і о. Федота Шпаченка у переповненій численними друзями Покійного з усіх наших українських церковних громад УПЦ Св. Юрія Переможця.

Відповідно до останньої волі Покійного, його тіло перевезене до Бавнд Бруку і поховане у понеділок, 18-го серпня на Українському Православному Цвинтарі.

У 40-ий ДЕНЬ ЙОГО СМЕРТИ, 21-го ВЕРЕСНЯ В УПЦ СВ. ЮРІЯ ПЕРЕМОЖЦЯ В МІННЕАПОЛІСІ ВІДБУДЕТЬСЯ ЗАУПОКІЙНА ПАНАХИДА ЗА СПОКІЙ ЙОГО ДУШІ. ПІСЛЯ ПАНАХИДИ СЕСТРИЦТВО ПАРАФІЇ ВЛАШТОВУЄ ПОМИНАЛЬНУ ТРАПЕЗУ, НА ЯКУ ЗАПРОШУЮТЬСЯ ДРУЗІ Й ПРИЯТЕЛІ ПОКІЙНОГО І ВСІ ТІ, КОМУ ДОРОГА ПАМ'ЯТЬ ПРО НЬОГО.

Ближчі друзі Покійного:

Василь і Антоніна Кулик,
Володимир і Євгенія Кос

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого, ніколи Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА і БРАТА

бл. п. Мгр. Ярослава Степана СПОЛЬСЬКОГО

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в ЦЕРКВІ СВ. О. МИКОЛАЯ
при Queen — Bellwoods в Торонті
в суботу, 13-го вересня 1969 року
о год. 10-ій рано

Просимо Родину, Приятелів і Знайомих взяти участь в Богослуженні, та разом із нами помолитись за Вічний Спокій Його Душі.

Горем прибиті:

дружина — МАРІЯ
донька — ХРИСТЯ
сини — ЮРІЙ і МИРОН
брат — РОМАН з Родиною

В п'яту річницю смерти
мойого Незабутнього ЧОЛОВІКА

бл. п. інж. Григорія Денисенка

замість квітів на Його могилу
складаю 50.00 долярів
на Українську Національну Раду.

КАТЕРИНА ДЕНИСЕНКО — дружина

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
НЕВІДЖАЛУВАНОЇ ТРАГІЧНОЇ ВТРАТИ
нашої Незабутньої Найлюбішої ДОНІ

ЛАРИСИ ОКСАНИ ЦЕЛЕВИЧ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ З ПАНАХИДОЮ:

в Церкві СВ. ВАСИЛІЯ в Чикаго-Південь
в неділю, дня 7-го ВЕРЕСНЯ 1969 року
о год. 9-ій ранку

в Катедрі СВ. О. МИКОЛАЯ в Чикаго
в неділю, дня 7-го ВЕРЕСНЯ 1969 року
о год. 7-ій веч.

в Церкві СВЯТИХ ВОЛОДИМИРА й ОЛЬГИ
в Чикаго, в четвер, дня 11-го ВЕРЕСНЯ,
о год. 7-ій веч.

До ласкавої участи в Богослуженнях і про молитви в намірені Покійної, просять Родину, Друзів, Приятелів, Товаришів зі школи і Знайомих

сповиті смутком і горем —

УЛЯНА ЦЕЛЕВИЧ і АНДРІЙ СТЕЦЮКИ
батьки

Лондонська преса намагається розв'язати...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

На запит журналістів, Давиденко відповів, що відомість про втечу Кузнецова із СССР була для нього стимулом піти за його прикладом. Додав і що хоч офіційно в СССР Кузнецова називають зрадником, то люди там читають тепер пильно його твори і дошукуються чогось, чого він не міг виразно в них сказати. Давиденко заявив теж, що має намір повернутись до СССР, коли там прийде до влади інша партія і коли там будуть вільві вибори. На основі перших повідомлень преси про Давиденка годі собі виробити опінію про цілу справу. Можливо, що він післаний спеціяльно органами КГБ, для того, щоб відвернути увагу від справи Кузнецова і його діяльности, якою він таки добре дошкулює совєтам, а може для якихось важніших цілей. Можливо, йому справді вдалося втекти і все, те що він каже, є правдою. Факт, що він відразу виявив бажання побачитись із Кузнецовом, мусить викликати підозріння. Очевидно в тій стадії справи не є вказаними робити якісь здогади на користь або не на користь Давиденка, щоб людині часом не зробити кривди. Але може вже найближчі дні внесуть трохи більше світла в цю справу.

СЕАТО вбачає нову загрозу для Азії збоку Совєтів

Маніля, Філіппіни. — Генеральний секретар Південно-східнього азійського пакту (СЕАТО), філіппінський генерал Хезус М. Варґас, склав 57-сторінкове звідомлення з нагоди 15-річчя того міжнародного військово-політичного союзу, ствердивши в ньому, що поруч із розкладовими експансивними заходами Комуністичного Китаю зросла небезпека для азійських країн збоку Совєтського Союзу. Генерал Варґас звертає увагу, що совєтська пропозиція, щоб створити „пакт неаґресії" азійських країн, з участю Совєтського Союзу, як ніби також азійської держави, це претекст задля отримання кращих можливостей для економічної і політичної пенетрації. Із зростом совєтських впливів в Азії також Комуністичний Китай посилить свої заходи, що націлені на підтримування всяких місцевих деструктивних елементів. У звідомленні ген. Варґаса нічого не говориться про слабість самого пакту СЕАТО: Франція і Пакістан одверто виступили з нього, а ЗСА виявляють виразну тенденцію обмежити свої зобов'язання супроти азійських країн. Поза тими державами до СЕАТО належать ще Філіппіни, Сіям (Таі), Австралія і Нова Зеляндія. Генерал Варґас висловлює острах, що Паризька конференція може піти назустріч в'єтнамським комуністам у компромісовому закінченні В'єтнамської війни, дармащо комуністи ніколи не виречуться своїх остаточних максимальних цілей.

Режим в Україні продовжує фальшувати національні традиції

Київ. — На влаштовуваних тепер „святах урожаю" приїжджі артисти співають на полях для колгоспників „народні частушки", в яких вихваляється Леніна і совєтську владу, нібито від імені українського народу. „Свята врожаю", крім підставних пісень, позначаються тим, що партійні агітатори вимагають від колгоспників швидшої праці. Як правило, на закінчення такого „свята" навантажують кілька авт зерном, чіпляють на них червоні прапори і везуть хліб у місто, як „додатково здачу державі". Фальшування справжніх свят і традицій відбувається і в пляні культури. У Тернопільській області ансамбль „Дністро", як інформувала „Культура і Життя" з 17 липня, співає колядки „на новий лад". Так, колядку „Нова радість стала, яка не бувала" той роз'їздний хор фальшивить далі в такий спосіб:

„На Вкраїні зірка Жовтня
Ясно засіяла.
Родуйтеся, люди,
Радуйтеся нині,
Бо щасливо нам живеться
Всім на Україні."

Таке фальшуваня зветься „творчим використанням спадщини". Газета зазначає, що деякі совєтські святкування „чимало втрачають через однотипність змісту і навіть через сірість" та пропонує для їх пожвавлення „творчо в и к ористовувати спадщину минулого". Товариство „Знання" розсилає в райони й села „Репертуарні збірники" з подібними „колядками" та „народними думами" про Леніна, з нотами для балалайки або гармонії.

Безладдя в господарюванні робочими руками в Україні

Київ. — У Совєтському Союзі практично не може бути безробіття, бо людину без праці урядово відсилають або до колгоспного „раю", або до поправно-трудових таборів кацетного типу. Це ж саме діється і в Україні, з тією різницею, що режим всіляко заохочує українську молодь, аби вона виїздила на працю до інших „республік". Натиск кладеться на переселювання молоді до Казахстану, Сибіру та на Далекий Схід. Одночасно, на багатьох підприємствах помітна нестача робочих рук, особливо в будівництві та на фабриках, які не мають допливу робочої сили із сіл, бо колгоспникам заборонено покидати їхню панщину. „Радянська Україна" з 27 серпня інформувала про велику нестачу робітників на Харківському Тракторному Заводі, ХТЗ — індустрійному велетні, як і на Луганському заводі „ім. 20-річчя жовтня", на заводі будівельних машин у м. Нікополій ін. „ХТЗ в третьому кварталі недодав „Укрісільгосптехніці" кожну другу раму в зборі, кронштейн, колінчастий вал; недодав тисячі ведучих коліс, коробок передач, сотні тисяч ланок гусениць. Отже, наряди у людей є, а деталей немає. У виробничому відділі, в заготівельних цехах заводу пояснюють такий стан браком робочої сили. Справді, в цехах, які випускають запасні частини, не вистачає понад тисячу чоловік." Газета інформує, що „становище з кадрами на ХТЗаводі тривожне", що багато цехів не працюють у три зміни, бо немає робітників. На прохання з ХТЗ прислати їм кваліфікованих робітників, з Луганську прислали . . . шістьох робітників - ливарників, які почали виливати різні запасні частини. Однак, виявилось, що ті частини далі лежать на заводі, бо їх нікому відсилати.

Адміністрація Харчів і Ліків про піґулки для контролі народження

Вашингтон. — Адміністрація Харчів і Ліків звітує, що піґулки для контролі народжень не шкодять здоров'ю жінок, що ними користуються, але одночасно додає, що напевно існує причиновий зв'язок між споживанням цих піґулок і занедужуванням на згусток крови тих пацієнтів, які їх споживають. Нові досліди виявили, що на 4.4 відсотка є більший риск смерти в тих жінок, що споживають ці піґулки, ніж в тих, які не користуються ними.

НІКСОН КОНФЕРУВАВ З РОКЕФЕЛЛЕРОМ

В західньому Білому Домі в Сан Клементе відбулася минулого тижня зустріч президента Ніксона з губернатором Ню Йорку Нелсоном Рокефеллером. На фото: през. Ніксон переглядає звідомлення, що його приготовив губ. Рокефеллер про свою поїздку по країнах Південної Америки.

Знайшли тіло загубленого в пустелі Ізраїлю єпископа Пайка

Єрусалим. — У сьомому дні після того, як американський протестантський єпископ д-р Джеймс Пайк загубився в ізраїльській пустелі, знайдено його тіло у підніжжя високої скелі, з якої він, видно, впав, мандруючи самітно серед нестерпних кліматичних і теренових умовин. Д-р Пайк приїхав був разом із своєю дружиною, щоб у біблійних місцевостях на території Ізраїлю студіювати передісторію християнізму. Вони зробили трагічну помилку, не взявши місцевого провідника. Вони поїхали поганим шляхом, заблукались, до того й авто, непристосоване до такого терену, заламалось. Дружина єпископа пішла шукати рятунку, а її чоловік залишився. Вона, перемандрувавши всю ніч, дійсно добилась до людської оселі і заалярмувала поліцію та заініціювала рятункову акцію, яка знайшла авто, але не знайшла біля нього д-ра Пайка. Цей останній залишав по дорозі різні сліди: свій гаманець, торбину на окуляри, частину білизни. Це допомогло відшукати тіло.

1000-річчя княгині св. Ольги в Картерет, Н. Дж.

Картерет, Н. Дж. (А. Дом) — В неділю 7-го вересня ц. р. відбувся тут Український Православний День, присвячений 1000-літтю княгині України - Руси св. Ольги. О годині 1-ій по полудні о. декан Артемій Селепина відправив молебень у церкві св. Димитрія в Картереті та виголосив зворушливу промову до вірних. Місцевий парох о. П. Мелех відкрив свято в парафіяльному домі коротким словом, привітавши присутніх отців та парафіян деканату Ню Йорк та Ню Джерзі. Про княгиню св. Ольгу говорив о. декан А. Селепина українською мовою, а о. митр. прот. І. Гундяк виголосив промову в англійській мові. Доповідь про св. Ольгу виголосили українською мовою п-і Віра Драч й англійською мовою п-а Нагнибіда. Сценку, написану сл. п. Головою Сестрицтва Людмилою Івченко-Коваленко, відіграли: п. Марія Вожаківська з п-ною Людмилою Вожаківською. В дальшому слідували співи наших співаків, що їх публіка нагороджувала рясними оплесками. Після закінчення програми відбулася забава при звуках оркестри „Ol O". Смачні українські страви приготовили членки Сестрицтва Об'єднання Українських Православних Церков. Охолоджувана заля та вміло і старанно підготована програма дали змогу коло 600 особам провести цей торжественний день в Картереті.

„СОРОЧИНСЬКІ БАГАТСТВА" . . .

З нагоди річного Сорочинського ярмарку, відновленого на Полтавщині, „Ізвестія" писали про „Сорочинское ізобіліє", де люди купували не лише пампушки і свіжі сливи, а й мотоцикли та ін. машини й приладдя. В той же час „Радянська Україна" з 27 серпня подала великий огляд під наг. „Наряди є, а деталей немає", про великі замовлення на запасні частини до тракторів, мотоциклів, авт тощо, яких немає на ринку.

НАЙМОЛОДШИЙ ХОР У ЧИКАГО ПІДГОТОВЛЯЄТЬСЯ ДО СВЯТА КН. ОЛЬГИ

Чикаго. — Зорганізований у жовтні 1968 р. церковний хор „Прометей" під керівництвом диригента Романа Андрушкова підготовляється до участи в програмі святкування 1000-ліття Княгині України - Русі св. Ольги, а взимку цей наймолодший хор у ЗСА плянує перший власний концерт. Хор складається з 53 членів, Управу очолює Осип Шарун. Хор створено при українській католицькій парафії св. Володира і св. Ольги в Чикаго. З осени Управа хору намічує відкрити окрему Молодечу секцію при хорі, про що інформував „Вісник" парафії з 27 липня.

ТАРЗАН, Ч. 6240. Дівчина згадує своїх опричників

Я безпечна . . . з вами? Хто ви? Де я?!

Я — Тарзан, приятель генерала Ітса — я відрізав вас від стовпа мото-мотів. Вони переконані, що „обія", дух, забрав вас!

Ті дикуни! І це жінка, якій вони повинуються! Товста, стара — знахурка!

Стара Краіма! Вона божевільна! Небезпечна лунатичка!